

அறுகால் சிறுபறவை.

திருமணம்

செல்வகேசவராய முதலியார்

மொழிபெயர்த்துத் தந்த கருத்தகோபந

அதிர்வு மஞ்சரி.

No 1.

மகாமகோபாத்தியாய்
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

செவ்வை

பி. ஏ. வி. வெங்கடவராய நாயகருடைய

ஆர்ப்பணை அச்சிபுகுரசாலையில்

பதிப்பிட்டுப் பட்டது

1892ஆம் விபரவரண

Registered Copyright

விலை 1 ரூபாய்

முகவுரை.

--

தமிழ்ச் சிறுவாசன தங்களுக்கு ஒழிந்த வேலைக
ஒரு பொழுது போகக்காப படிக்கவேண்டின அவர்களு
அவ டைய பிராயத்திற்கும் திறத்திற்கும் ஏற்ற நூல்கள் தமிழ்
ழில் அவ்வளவாக இல்லை இருப்பவைகளிலும் சில நூல
கள் அபூதமான கற்பனைகளாகவும், சில, சிறுவாசன கிர
கிக்கமுடியாத விரிவுடையவைகளாகவும், சில, சிருங்கார
வாணனைகளாகவும் இருக்கின்றன மற்றவைகள் அவர்கள்
வகுப்பில் கற்கவேண்டிய பாடங்களாக இருக்கின்றன
கற்றுத்தீரவேண்டிய பாடங்களைப் பொழுதுபோகக்காப
படிப்பவர்களுண்டோ வேலைக்குவேலை சாறுநு சோறு
கூட உண்ணுஞ் சிறுவர்களுக்கு ஒவ்வொருவேலையாகி
பழ பணிபலகாரம் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமல்லவா
வருமையான பணி பலகாரங்களை வாங்கிக் கொடுப்பதா
யுள்ளனனைப்போன்றவர்களுக்கு முடியாதே ஆகையால்
ய அவர்களுடைய ஆவல தீருமபடி வெகு நயமான இந்த
கிராமஞ்சரியை அவர்கள் கையில் கொடுக்கிறேன்

பிரமபூர்,
தென்னியசிறகுமுதலி தெருவு,
1892ஆம் ஜனவரிமீன் 25உ }

தி. செ.
(1892)

மகாமகோபாத்தியாய்
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
உச்சினை - 600090.

CONTENTS

	பக்கம்
1. தூணவிருமபேரெ	1
தொலமைமறவேல	22
111 ததாவுசசேறற பதிவிரகை	. 25
பிஜாபரும	.. 35
பாமா	39
மருத்துவனும மகாசாரியும	47
சூகூத்தில மோகூத	48

அதிரசமஞ்சரி.

“மீ தூண்விரும்பேல்”

ஐரோப்பாக கண்டத்திலே இததாவி தேசத்திலே ஒரு மாகாணத்திலே கண்ணியவான் ஒருவனிருந்தான் அவன் மனோவிருத்திசெய்யவும் தேசமுயற்சி செய்யவும் சிறிதும் விருப்பம் இல்லைய நாளமுழுதும் உண்பதே ஓயாமணியமாயிருப்பான் “பகலமேல உண்ணற பாலது எனனை? இனகவைச சிறுநுண்டுகள் எங்கு கிடைப்பன?” என்று எப்போழுதும் எண்ணிக்கொண்டிருப்பான் நல்ல சாராயம் இததாவியிலே கிடைப்பது எளிதாயிருக்க, அதில் திருபதி கொள்ளாதவனாய், பிராஞ்சு, இஸ்பானிய தேசங்களின் நாநாபாகங்களினின்றும் விலையுயர்ந்த சாராயவகைகளை வாங்கி அனுப்பும்படி அவகங்கே காரியகாரர்களை வைத்திருக்கான் மீன வகை ஒவ்வொன்றையும் வாங்கி அனுப்பும்படி கடற்றுறைப் படின்னங்களிலெல்லாம் மேற் கூறியவாறே ஆட்களை வைத்திருந்தான் இத்தனறி, அருமையான குருவி கோழி மசச மாமிசாதிவாகங்களில் அவனுக்கிஷ்டமானவைகளைத் தருவிக்கும்படி படின்னத்திலுள்ள வேடாவலைஞர்னைவரோடும் அவன் ஏற்பாடுசெய்திருக்கின்ற தனக்குவேண்டிய பழங்களபலகாரங்கட்கு உத்தரவு கொடுத்தற்குமாதிரி ஒருவனைச் சம்பளத்திற்கு வைத்திருந்தான் காலையில் சிறுநுண்டி கொண்டவுடனே அவன்தன் கிரந்தமண்டபத்திற்குப் (library) போவது வழக்கம் (அவன் புத்தகத்தை விரித்துப்பார்ப்பது மட்டாயினும் கிரந்தமண்டபமாதிரி ஒன்று வைத்திருந்தான்) அப்படிப் போனபின், உடனே ஓர் சாயவுநாற்காலியின் மேல் உட்கார்ந்துகொண்டு பெரிய சுயம்பூகியைத் தனபாலனுப்பும்படி ஏவுவான் உடனே பெரிய சுயம்பூகி,

கையில் ஒவ்வோர் தட்டை ஏந்திய இரண்டு ஆட்களை அழைத்துக்கொண்டு வருவான் ஒவ்வோர் தட்டிலும் வட்டில்கள் பலவற்றில் பலவகைப் பச்சடிகளும் பலகாரங்களும் இருக்கும் பலகாரங்களைப் பச்சடிகளில் சிறிது சிறிது தோய்த்துக்கொண்டு உண்பான் இன்றியுமையாத இந்த வேலை இப்படி நிறைவேறிய பின்னா, இதனாலுண்டாகும் இளைப்பு நீங்கும்படி ஒரு கட்டிலின் மேல் பொத்தென்று வீழ்ந்து படுத்துக்கொள்வான் பகல் சாப்பாட்டு வேளைவரையில் இப்படி இளைப்பாற்றிக் கொள்வான் இன்பத் தருவதான அவவேளை வருதலும், அவனெதிரே படைக்கப்படும் மச்ச மாமஸ பக்ஷி பலகாரத்தி வகைகளையே விரித்துச் சொல்ல இசையா தென்றால், அவாவோடு அவற்றையெல்லாம் அவன் வாரி அரைத்துக்கொள்வதைச் சொல்லிமுடியுமோ? அதனுடன் ஜீரணசத்திக்காகப் பலபல பச்சடிவகைகளைத் தின்று பலவகைச் சாராயங்களையும் பருகுவான் கடைசியாகச் “சீரகந் தினன இடமிருந்தால இலையில் மிகுந்த பாதிவடையை விட்டிருக்கமாட்டேன்” * என்றவளைப்போலச் சிறிதும் திருபதியில்லாமல் இன்னுங்கொள்ள இடமில்லையே எனனும ஏக்கத்துடன் எழுந்திருப்பான்

இங்ஙனமே நெடுநாளாகச் செய்துவந்தான் இறுதியில், அப்படி இப்படி அசைய முடியாத அவவளவாக

* ஒன்றிலே செல்வனெருவன் ஒருநாள்பாப்பார பலகாயழைத்து அமுதுசெய்ததானை, அவர்களிலொருவன் தனிலையிலே படைக்கப்பட்ட யாவும் உண்டும் ஒருவடையிற பாதியை உட்கொள்ள இயலாது எழுந்து கைகாலக் குழுவிகொண்டு தக்ஷணையுடனே தாமழலம் பெற்ற ச்ச செல்பவன் வயிறுநிறைய உண்ட இளைப்பினால் வழிநடக்கலாற்றாது ஒரு வீட்டுத் தெருத்திண்ணையின் மீது படுத்துக்கொண்டு புரண்டு நெளிவதை அவ்விடிகாரன் கண்டு “ஐயோ! பாபம்! இங்ஙனம் வருந்துகின்றனரே சிறிது சீரகந் தருகிறேன் அதனை உண்டால் சீக்கிரம் ஜீரணமாகும்” என்று கூற, அதேகேட்ட விப்பிரன் “போ! போ! சீரகந்தின்ன இடமிருந்தால இலையில் மிகுந்த பாதிவடையை விட்டிருக்கமாட்டேன்” என்றனனும்

7 ன தேகம பாரிததுந தூலிதத்து வயிறு வண்ணுன சாலபோலப பெருத்துத தொப்பைக்கணபதியாயினுன முகமஏகமாய ஊதிப்போயிறு அவன காலகன சுறகம்ப நகளைப்போலப்பருத்தன வாயினவேனும அவை பிரமாண டமான அவனசரீரபாரத்தைத தாங்கலாற்றுவாயின இஃதனறி, எந்நேரமும் அஜீரணத்தாலும் கைகால குடைச்சலாலும் பிணிக்கப்பட்டவனாய், இறுதியில் கீல வாதரோகமுந் தொடரப்பெற்றான் பின்னா இவைகள் எல்லாம் சிறிது இலகுவாயின அப்படி ஆயினபின் முன் போலவே பேரினா கொள்ளவும் பெருங்குடி குடிக்கவுந் தொடங்கினுன இடையிடையே சமரச செளக்கியமா யிருந்ததேனும், அடிககடி மேற்கூறியவாறு பிணிக்கப் பட்டிக கடைசியில் கைகாலகளை நீட்டவும் மடக்கவும் இயலாது, பாரிசவாயவு அடைந்தவனை ஒத்தவனாயினுன இங்ஙனமாக, அவ்வூரில், கஷ்டசாத்தியமான பலலாயி ரம் பிணிகளை விரதைவிரதையாய் இலகுவாககிப் போ போந்த விருத்தவைத்தியா ஒருவா இருந்தனா அந்த வைத்தியரிடத்தில் இருந்த கண்ணியவான் கைகாட்டி மருந்துண்டு தன்பிணியைத் தீர்த்துக்கொள்ள உறுதி கொண்டுவனாய் அவரை அழைத்து அதனத்திருத்தி ஐயா 'ஆயுள்வேத பாஸகரோ' என தேகநிலைமை இங்ஙனமாயிற்று, கண்டிரோ? என்று கூறினான் என் றவனை நோக்கி மருத்துவா மெய்தான், என்ன செய் வன?

“இழிவறிந் துண்பானகண இன்பம்போ னிறகும
கழிபே ரியாயானகண நோய்” என்றும்

“தீயள வனறித் தெரிபான பெரிதுணணில
நோயள வினறிப்படும” என்றும்

சொல்லி யிருப்பதைக் கேட்டிலிரோ? மட்டு மித மில்லா அன்னபானுதிகளாலே நீரோ நோயை வலிய

விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டனிர போலும் என்று சொன்னா அதைக் கேட்ட அவன் மட்டுமிதமென்று கூற்றாக, என்னைப்போல மீதமாயிருப்பவன் எவன் உள்ள? பகலில் ஒருகணம் இரவில் ஒருகவளநதானே உண்கின்மேன, குடித்து வெறிகொளவது இன்னதென்று அறியேனே என்று சொல்ல, வைத்தியர் அளவிற்கத்திகமாய் உறங்குகின்றனிர போலும் என்றா என்றதன்மேல் அநதக் கண்ணியவான் ஐயா' உறக்கம் என்று சொல்லியாகளா காலையில் வீசங்காற்று என்னுடம்பிற்கு ஒத்துக் கொள்வதில்லை ஆகையால், இரவு முப்பதுநாழிகையும், படுக்கையும் நானுமாக இருக்கிறேன் இப்படியிருப்பதே ஒழியக், கண்ணோடுகண் மூடுவதில்லை மாபு எரிவதும், கொட்டாவி விடுவதும், வாய்ப் பொருழுவதுமாயிருக்கின்றேன் அல்லவென்று சற்றுக் கண்ணைமூடினால் கிக்குமுகலாடிப் பயங்கரமான கனக்கண்டு விழித்துக் கொள்கின்றேன், என்னசெயவேன் என்று சொன்னான்

இதையெல்லாங் கேட்ட ஆயுளவேதியர் ஐயையோ' அது கெட்டகுறி யாயிற்றே ஆயினும், இததனை நாளாய் இரவில் நித்தினாயிலலாமல் அவதிப்படும் நீ இவ்வளவாவது இருப்பது வெகு அதிசயமாயிருக்கின்றது என்றா பின்பு அநதக் கண்ணியவான் நீ சொல்வது சரிதான் நாளதோறும் இருமுறை மூம்முறை சற்றுச்சற்று நித்தினாசெய்ய வழிதேடிக் கொள்கின்றேன் அதன்றான இவ்வளவாகிலும் தளளிக்கொண்டு வருகிறேன் என மொழிந்தான் அதன்மேல் பண்டிதர் ஐயா' நீ சரீரப் பிரயாசை செய்யச் சிறிதும் திட்டன்றறவா போலும் எனன், நோயாளன் ஐயையோ' நான் சரியாயிருக்கும்போது வாரத்தில் இருமுறை மூம்முறை பண்டியேறிகொண்டு வெளியில் போய்வரத் தவறினதில்லை உடம்பு இங்ஙனமாகவும் சற்று அசையவும் ஆற்றகிலவேன் அதனால் உடம்பு ஏடாகூடமாய்ப்

போவதனமிக கைகாலகன அபபடியப்படியே அறறு
 போவதுபோலப் பொறுத்து முடியாத நோய் செய்கி
 னன, ஐயா' என நவின்னான பின்பு வைத்திய
 பணடிதா இந்நோய் கொடியதுதான் ஆனாலும் மூர
 கிப்போன தொன்றுமில்லை, ஒருபாயம் சொல்லுகிறேன்
 கேளும் மறறொன்றுமில்லை ஊனும் உறக்கமும் சுருங்கு
 மாயின் சிறிதுநாளில் இலகுவாகிவிடும்; இவ்வளவுதான்
 நான் நவிலவது பிறிதொன்று மிலது என்றா
 இதைக் கேட்ட பிணியாளன் ஐயோ' என்று அலறி,
 எனதேகக் கூறின் நுட்பத்தை இன்னபடி என்றறியி,
 இன்றேல இங்ஙனம் உரைப்பீரோ, நீ சொல்லுமாறு
 செய்தால் கெட்டேன காலையில் படுக்கையை விட்டெழு
 கையில் என்னுடல் ஆவியற்றறபோல அசுதியாயிருந்
 தினறது குடலைப் புரட்டிக்கொண்டு ஓகாளம் வரு
 வதுபோலிருக்கின்றது தலைவலித்துக் கிறுகிறென்று
 சுறுகிறுறபோலிருக்கின்றது எழுந்ததும் பலமெல்
 லாம தொங்கியிருப்பதால் உறைப்பான ஏதோ ஒரு
 ரூபு முதலியது பருகினுலொழிய எனக்குக் காலைப்
 பொழுது எப்படி கழியும் ஆயிறா, நீ மகா பணடிதா,
 உமமைத்தான் நம்பியிருக்கிறேன் மாத்நினாயோ இலே
 கியமோ கஷாயமோ எதுகொடுத்தாலும் சாப்பிடச் சித்த
 மாய இருக்கின்றேன் பத்தியம் எனகிற பேச்சே வேண்
 டாம் இஷ்டமானபடி சாப்பிட்டுக் கொண்டிதானிரு
 பேன ஒன்றையும் நிறுத்தமாட்டேன் என்றான் ஆயுள்
 வேதியா அவனை நோக்கி ஆஹா' நல்ல வேடிகை
 இதத்தை நாளாக மட்டுமிதயினறி இஷ்டப்படி செய்தது
 மன்றி இப்பொழுது நோயைச் சுமமா ஒரு மருந்தினுலே
 மாயத்தினுலே போ என்றால் போய்விடுமா? சுமமா
 கிடைக்குமா சோனாசலனபாதம்? உங்களுக் கென்ன
 பைத்தியமா? பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு பத்துநாளாகுப்
 பத்தியமாக இருந்தாற்றானே நோய் போகும் உங்கள்

மனம்போன போககாயப போனூல நோயைத் தோகக
என்னுலாகாது ஒரு சிறிதும் உமமை வஞ்சியேன
உங்கா நோயக்கு மருந்தேன மாயமேன”

“மருந்தென வேண்டாவாம யாககைக கருந்திய
தற்றதுபோற்றியுணின்”

உங்கருடைய பிரயாசையாற்றான் நோய நீங்கவேணும்,
என்று வற்புறுத்தினா இதைக்கேட்டுக் கண்ணியவான
இதென்ன இழவாய இருக்கின்றது நல்ல காளைய
பருவ காலத்தில் இப்படிச் சஞ்சலத்தில் அகப்பட்டுக்
கொண்டால் எப்படி? ஐயா! வைத்திய நாதரே!
உமக்கு எவு இரக்கம் பூததையை பச்சாததாபம் இல்
லையா? எனக்கு இலகுவாகும் வழியை வேண்ட, இப்ப
டிகையை விரித்து விட்டால் நான் என்னசெயவேன்?
என்று சொல்லி மனம் வருந்தினான் அதுகேட்ட பண்
டிதசிகாமணி மறுமொழி பகாவினரா - ஐயா! வேறெ
ன்ன சொல்வேன் இதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டு
வததனையும் சொல்லிவிட்டேன் இனிதே தேவரீர் திரு
வுள்ளம் ஆனாலும் நான் உங்கரிடத்தில் சொல்லவேண்
டுவதொன்றுண்டு பாடபுயா(Padua)வில் ஒரு வைத்தி
யாசாஸ்திரி இருக்கிறா அவரை நான் நன்றாய் அறி
வேன், அவர் மகா பண்டிதர், நிபுணர், சத்திய சந்தா
கிலவாதம், பாரிசவாயு முதலிய கஷ்டசாததியமான
ரோகங்களெல்லாம் அவர் முனறிலைக் கண்டாலும் பற்ற
துபோம்,

“நோயநாடி நோயமுத னாடி அதுதணிக்கும்
வாய நாடி வாயப்பச்செயல்”

“உறநு னளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்”

என்னுந் தேவாவாக்கிறகு இலக்கியமாயிருப்பவா அவ
ரிடத்தில் நோய் தணிததுக்கொள்ளச் சமமகியானால்

அவாகு நான ஒரு சிபாசு கடிதம் கொடுக்கிறேன்
என்னென்றால் அரசாக்கரசனாய் இருந்தாலும், அவா
விடடைவிட்டு அசைவகிலலை யாவராயினும் அவரிடம்
போய் நோய் தீர்த்துக்கொண்டால்தான் உண்டு என்றா

இப்படியாக இவ்விருவரும் சொல்லாடிய பின்னா
வைத்தியா செலவுபெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டாரா
பாடய்யாவிலுள்ள வைத்தியரிடம் செலவதாயின, வழிப
பிரயாணத்தினால் உடம்பு அலண்டு போகுமே, என்ன
செய்யலாம் என்று கண்ணியவான ஏககுமறிருந்தான்
பிணியோ நாடருநாள பலப்பட்டுக்கொண்டே வந்தது
ஆனாலும் பாடய்யா வைத்தியரை மறந்தவனல்லன் இது
தியாக அவரிடம் போவதே தகுதி என்று நினைத்துப்பிறப
பட்டுப் போகும்படி உறுதி செய்துகொண்டவனாய் ஒரு
பலலக்கு நிரமாணித்துக் கொண்டான் அதுவும் இஷ்ட
மானபடி படுத்துக்கொள்ளவும் சாப்பிடவும் இடந்தரத்
தக்கதாயிருந்தது அவ்வைத்தியா வீடு ஒருநாள பிரயா
ணத்ததாயிருந்தும், இளைப்புமேலிடாதபடி அதனை நான்கு
நாள பிரயாணமாகக்கி கொண்டான் நல்ல உண்டிக்கு
வேண்டும்வைக்கையெல்லாம் ஒரு பண்டியில் ஏற்றிச் சித்
தப்படுத்திக்கொண்டான் வழியில் ஒருகுறைவும் நேராத
படி இரண்டுபரிசாரகர்களையும் கூடவே கூட்டிக்கொண்டு
போன பிரயாணமுடிந்தது, அதிக அலுப்புடன் பாட
ய்யாவின் அருகில் போய்ச் சோந்தது, இராமோசினி
என்னும் ஆயுள்வேதியா பெருமான வீடு எங்கே எங்கே ?
என்று கேட்டுக்கொண்டே அவாவிட்டிறகுப் போன
ஐந்தாறு ஆட்களாக அவனைப் பலலக்கினின்றும் இறக்
கிக் கொண்டுபோய்ச் சுத்தமான ஓர் அறையில் உட்கா
வைத்தனா பக்கலில் இடம் அகன்றதோர் கூடத்தில்,
இருபதுமுப்பதுபோ அழுதுசெய்துகொண்டிருந்ததைக்
கண்டான் அந்த மகா வைத்தியபண்டிதரும் அவாக

அ

அதிரச மஞ்சரி.

ளிடையேயிருந்து அவர்களை வயிரூர உண்டிசெய்யும் படி கிட்டஞ் செயதுகொண்டிருந்தனா அவர் தமது வலப்பக்கமாய் முகம் வெளுத்திருந்த ஒருவனை நோக்கி 'அப்பா' வறுத்து வைத்திருக்கும் மாமிசத்தில இன்னும் சிந்து உட்கொண்டா லொழிய உன் பிணி தீராது என ழும், மறறொருவனைப் பார்த்து அப்பா! இந்த வட்டிலில் வார்த்து வைத்திருக்கும் போடகை (ஒருவிதமதுபா னம்) குடித்துவிடு அது இப்போதுதான் சீமையிலிருந்து வந்தது நரமபைப்பற்றிய ஜுவரங்களுக்கு இது கைகண்ட ஒளஷ்தம் எனழும், பின்பு ஓர் பேதைப் பெண்ணைப் பார்த்து உன் மகனுக்கு அந்தக் கண்டமால் நிவர்த்தியாக வேண்டின், அந்தக் கறியமுதை அப்படித் துறுக்காதே மிகமாய்க் கொடு எனழும், சொல்லிக்கொண்டு உபசரித் திருந்தனா பின்பு வேறொருவனை நோக்கி ஐயா, உன் சாலிலுள்ள வீரணம் எப்படி யிருக்கின்றது? என்று கேட்க, அவன் சுவாமி' உமமை வந்தடுத்த பிறகு, முன் னிலும் எவ்வளவோ இலகுவா யிருக்கின்றது என்று சொன்னான் அதன்மேல் வைத்தியர் சரிதான், உன் நோய் இன்னும் ஒரு பக்ஷத்திற்குள் பரிஷ்காரமாய் போய்விடும் ஆனால் நீ கிராக்ஷ சாராயத்தை மாததிரம் சரியாய்க் குடித்துக்கொண்டு வரவேண்டும் என்றார்

இதையெல்லாம் மனக்களிப்புடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கண்ணியவான் அப்பா! அந்தமட்டில் கடவுள் கடாக்ஷத்தால் நல்ல வைத்தியர் கிடைத்தாரா அந்த மட்டி வைத்தியன் வெந்நுஞ் சோறுமாய்ப் பத்தியம் வைத்துப் பட்டினிபோடப் பார்த்தானே இவா அப்படிக்கெல்லாம் செய்யமாட்டாரா நல்ல புண்ணியவான் அந்தமட்டும், அந்தப் பாவி கையிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டது நான் செய்த புண்ணிய பூஜாபலமாகும்" என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

கடைசியாக வைதகியா பீணியாளரை யெலலாம
போருமபடி கட்டளையிட்டனா அவாகளும் அவரை வாழ
கதி வந்தனை வழிபாடுகள் செய்துபோயினா பீனனா,
அந்தப் பணடிதா கண்ணியவான அருகில் வந்து முக
மலாச்சியோடு மரியாதைசெய்தனா அந்தக் கண்ணிய
வான உடனே தான கொண்டுவந்த சிபாரசு கடித்ததை
அவாகையில் கொடுத்தனன அதையெலலாம படித்
துப் பார்த்துக்கொண்டு மருத்துவா சொல்லுகின்றா -
ஐயா' பணடித் சிரோமணியாகிய என நண்பா அனுப
பிய கடித்ததால் தங்களுடைய நோயின விவரத்தை
யெலலாம நன்றாய் அறியலானேன நோய் என்னமோ
கஷ்டசாதகிய மானதுதான, ஆயினும் பரிஷ்காரமாய்
இல்குவாகிவிடும், அதைப்பற்றி அஞ்சவேண்டிய தில்லை,
என்னிடத்தில் நோய் தீர்த்துக்கொள்ள விருப்பமானால்
சொல்லுங்கள், இதற்கு ஆயுள்வேதத்திற் கூறியுள்ள
மாமங்கலையெலலாம பிரயோகித்துப் பாப்பேன, ஆனால்
உங்களுோடு ஒரு நிபந்தனை செய்துகொள்ள வேண்டியது
அவசியமாயிருக்கின்றது உங்களுடைய ஆட்களையெல
லாம அனுப்பிவிடவேண்டும், குறைந்தது ஒருமாத கால
மாவது நான் சொல்வதுபோல நடத்தலவேண்டும்,
இப்படிச் செய்ய மனமானால் பாருங்கள், இல்லாவி
டின இந்திரனாய் இருப்பினும் எனக்கு அவசிய
மில்லை என்றா இதைக்கேட்டு அந்தக் கண்ணியவான
ஐயா' மருத்துவநிபுணரே' நானும் பறபலவைத்திய
ரைப் பார்த்திருக்கின்றேன அவர்களி லெவரும் என
க்குச் சரிப்படவில்லை, உமமைத் தவிர வேறொரு
வைத்தியன இப்படிச் சொன்னால் அப்படிச் செய்ய
நான் சமமதிக்கவேமாட்டேன ஆனாலும் தேவரீர்
கூறுமாறு நடக்கச் சித்தமாய்க் காததுக்கொண்டிருக்கி
றேன என்றுசொன்னான் அதனமேல வைத்தியர் உங்களி
ஷ்டம்போல செய்யலாம ஐயா' இஷ்டமானால் என்னிடக்

தில் வைத்தியம் செயதுகொள்ளப் போகிறீர், இல்லாவிடிலில்லை நான் எனன் அடிககப் போகிறேனா? பலாதகாரஞ் செயயப் போகிறேனா? இல்லை நான் ஏதோ கொஞ்சம் இலாபம் கிடைப்பதாய் இருக்கின்றதே, அதை விட்டுவிடுவானேன்? “வந்த காசுக்கு வட்டமிலலை” என்று நினைக்கும் அறபன் அல்லேன ஒருநோய் இலருவாகும் என்று எனக்கு மனப் பூர்வமாயத் தோன்றினாலொழிய அதில் தலையிடக்கொள்ளேன் ஆயுள் வேதத்தின் அருமைபெருமையை ஆழம்பாழுமாகுவேனல்லேன் ஆகிலும் இப்படிப்பட்ட அஸாதகியமான வியாதிபுடையவன் என்னுள்ளானதைப் பரிசோதித்துப் பாரக்குமாறு, நான் சொல்வதுபோல நடக்காவிட்டால், நானென்னசெயவேன், அந்த நோய் தீருமென்று எப்படி உறுதியாய்ச் சொல்வேன்? என்று சொல்ல அதைக்கேட்ட கண்ணியவான் மெய்தான், உங்கள் சொல்லைக்கேட்டு, நிஷ்களங்கமானவா நீர் என்று நான் கண்டு கொண்டேன் உங்கள் நடத்தைகளையெல்லாம் பாரக்க எனக்கு அதிக திருப்தியாயிற்று உங்களிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டேன் இனி நீங்கள் சொல்லுமாறு செயயத் தடையொன்று மில்லை என்று கூறினான்

பின்பு தன் ஆட்களை அழைத்து நீவீர் எல்லாம் வீட்டிற்குப்போய் ஒருமாதம் ஆனபின் வாருங்கள் என்று கட்டளையிட்டான் அவர்கள் போய்விட்டபின் வைத்தியர் அவனைநோக்கி ஐயா! பிரயாணம் எப்படியிருந்தது? என்று வினவ, என்கோரிகைக்கு மேலாகவே நடந்தது, ஆனால் எனக்கு அதிக பசியெடுக்கின்றது. ஆகையால் இராத்கிரிச சாப்பாடு சீக்கிரமாய் நடத்துமபடி தயவுசெய்யவேண்டும் என மறுமொழி பகார்தான் வைத்தியர் ஆஹா, அப்படியே ஆகட்டும் உடையென்ன! இராத்கிரி எட்டுமணிக்கு எல்லாம் சித்த

சுடையாறு, சென்கை-20.
மீதுண்விரும்பேல.

கக

மாக இருக்கும் இதன் மத்தியில நான மறறப பிணியாள
ரைப போயப பாரகசச செலவுகொடுததல வேணடும
என்று விடைபெறறுக்கொண்டு போயவிட்டார

அப்படி அவா போனபின்பு அந்தக் கண்ணியவான
இராததிரித தான உண்ணப்போகும் விருந்தைப்பற்றி
எண்ணியெண்ணி உள்ளம் பொங்கிப் பூரித்துக்கொண்டி
ருந்தான இந்தமகாதுபாவா எளியவாகளையே இவ்வளவு
பரிவாகப் பாரக்கின்றனனோ இனி நம்மைப்பற்றிக் கேட்பா
னேன இந்தஊரில் நல்ல மசசமாமிச வகைகள் சிடைக்கு
மென்று எனக்கு முன்னமே கேள்வி இவரிடத்தில்
சமையற்காரனும் அதிக சமாததனாயிருப்பான இதற
குச சந்தேகமில்லை நம்முடைய ஆட்கள் போயவிட்
டாலும் என்ன ஒன்றும் குறைவில்லை என்று தன
னுள் தானாக எண்ணிக்கொண்டான்

இப்படியெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டே சிறிது
நேரம்போகநின்று கடைசியாகப் பசிமேலிட்டு வயிற்
றைக்கிள்ள ஆரம்பித்தது இதனைநோமாக எப்போதும்
பசியோடிருந்தவனல்ல, அவனாலும் பொறுத்தமுடிய
வில்லை, என்ன செய்வான், பாபம்! அவன்விட்டில் குறறே
வல செய்வான் ஒருவனை அழைத்து அப்பா ' இன்னும்
சாப்பாட்டுவேனோ யாகவில்லை பசியோ பொறுத்தமுடி
ந்ததாயில்லை ஏதாகிலும் பக்குவமான சிறுநுணடி
சிறிது கொண்டுவருவையா? என்றான் அதற்கு அவ
வாள், ஐயா! தாங்கள் வேண்டுவதுபோல செய்யக்
கடை யொன்றுமில்லை வெகு சந்தோஷந்தான் அது
என்னால் ஆகாது மல்ல எங்கள் எஜமானா அதி நற்குண
நற்செய்கை உடையவரானாலும், விட்டிஷிருந்து வைத்தி
யம் பார்த்துக்கொள்ளும் நோயாளரை அதிக கருந்
தாய்ப் பாரப்பவரானபடியினாலே, தன்னெதிரில்லலா
மல, மறற வேளையில் அவர்கள் எதையும் உண்ணும்படி

விடுவதில்லை ஐயா' ஆனாலு மெனன, சற்றுப் பொறுந்
கள் இன்னு மிரண்டு மணி நேரத்தில் சாப்பாடு தயா
ராகிவிடும் அப்பொழுது தாங்கள் எப்படி வேண்டு
மென்றாலும் அப்படியே நடக்கும் என்று கூறினான்

இப்படியாகப் பாபம்' அந்தப் பெரிய மனிதன்
இன்னும் இரண்டு மணிநேரம் அன்னம் ஆகார மில்லா
மல கழிக்க வேண்டியதாயிற்று, விதியில்லை இப்படிப்
பட்ட உபவாசம் இரண்டு வருஷ காலமாக ஒரு போது
மிருந்தவனல்ல பொழுது போகவில்லையே என்று
வெகுவாய் வெறுத்துக்கொண்டான் அடிக்கடி மணி
யென்ன வென்று கேட்டுக்கொண்டே இருந்தான்

இறுதியில், வைத்தியர் அந்த வேளைக்குச் சரியாக
வந்து, கண்ணியவானுக்கு அழுது படைக்கும்படி கட
டனை யிட்டனா ஐந்தாறு நாட்கள் முடிந்து முடிந்
தபடியே கொண்டுவரப்பட்டன இதனை நேரம் பட்டினி
கிடந்தவனாயிற்றே, சாப்பாடு வெகு திவ்வியமாய் இருந்
தும் என்று உள்ளே பொங்கிக்கொண்டிருந்தான்
அழுது செய்ய உட்காருகையில், விருந்தினனை நோக்கி
மகா பண்டிதராகிய இராமோசினியார் ஐயா' உண்டி
கொள்வதற்குமுன் ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்,
இது மகா கொடிய வியாதி ஆனபடியினாலே நீர் உட
கொள்ளும் அன்ன பானுதிகளினாலே, உமமுடைய வியா
தியைக் கேட்கும்படியான சில ஓஷதிசாரங்களை உணவில்
ஏற்றியிருக்கின்றேன் அவற்றின்சுவை உமமுடைய நாவி
ற்குத் தட்டுப்படா என்றாலும் அதிவேகமானவை நோ
யைச் சந்தேகமின்றியே கண்டிக்கத்தக்கவை ஆதலால்,
பிதமாய் உண்ணும்படி வேண்டுகிறேன் என்று வற்புறுத்
தினார்

இங்ஙனமாகச் சொல்லிமுடிந்ததும் அழுதுபடைத்
துக் காய்கறி பரிமாறும்படி சுயம்பாகியை ஏவினார். எஸ்

லாம வெளுததுப்போயிறு, அவன எண்ணமெல்லாம பாழாயிறு, அங்கே வேறெனதுமில்லை, இரண்டோ ரவிததமுடடை, ஒருவகைப் பொரிக்கறி, ஒருவறையல, சிறிது வறறல, மிளகுநீர் ஆகிய இமமட்டுததான

இதையெல்லாம பார்த்து, பெரியமனிதன் “சுவாமி” உனக்கே அறபுதம்” என்று வெறுப்புகொண்டு, சிறிதும் பொறுக்கலாற்றாது ஐயா! வைத்தியரோ! ஒழுக்கமுத வெகுநீட்டாய்ப் பேசினீரோ! இவ்வளவுதானா நானாககாக ஆயத்தம் பண்ணிவிட்ட விருந்து? என்னவோ என்று மலைத்திருந்தேனே நான் என்ன? என அநதஸ்தென்ன! இப்படிப்பட்ட சாப்பாடா நான் சாப்பிடுகிறது? சுத்த பகுதியுட உண்ணானே நான் வருதையில் கண்ட ஏழைப்பிணியாளரே சற்று ஏற்றமுடையவாபோல இருக்கிறது அவர்கள் கூட மனம் ஒப்பாகளே என்றுரைத்தான் இதைச் செவியுறது வைத்தியா ஐயா! அவரைப்படவேண்டாம், எனக்கென்ன உங்களுடையதில் சொடுமையா? உங்களை இப்படி நடத்துகிறவனா? என்ன செயவேன உங்களுடைய நோய் அப்படிப்பட்டது! நீங்கள் எப்படியாவது சேஷம்பய வேணும் என்பது தானே என்னுடைய கோரிக்கை தாங்கள் வழிப்பிரயாணத்தால் அலைச்சலப்பட்டிருப்பதால் தங்கள் உதிரம் கொதிப்படைந் திருக்கின்றது, இப்பொழுது கண்டதையுண்டால் உவரம், ஜலதோஷம் ஏதாகிலும் வந்து விடுமே, என்ன செய்யலாம் ஆனால் நானாகருள் தேகம் அனல் தணிந்து போகும், பிறகு உங்களுடைய அநதஸ்தின்படியே உண்ணலாம் என்றா இதைக் கேட்ட பெரிய மனிதன் சற்று ஆறுதல் அடைந்து, வேறு விதியினிற் மறுநாள் இராதகிரி வரையில் பொறுமையுடன் காததிருக்கத் தீர்மானித்தான் அப்படி அத்தில சிறிதுசிறிது உண்டான, சாப்பாடு

ஸவலபமாயிருந்தும், தான எண்ணியதற்கு மேலாகவே இளைப்பும் ஆயாசமும் தீர்ந்து இன்பமடைந்தான் பானாதிறகு எதிரே வெநநீரலலாது வேறொன்றுங் காணாவிட ஒரு பணியாளனை நோக்கிச் சிறிது திராசைக்காராயம் கொண்டும்படி வேண்டினான் இதைக் கேட்டிருந்த வைத்தியர் பெரிய மனிதனைப் பார்த்து நீங்கள் கேட்பதைத் தடுக்க எனக்குச் சிறிதும் மனமில்லை என்றாலும் என்ன செயவேன் இப்பொழுது சாராயம் உங்களுக்கு விஷத்திற்குச் சமானமாகும், அது உயிருக்கே உலாவதற்குவிடும் ஆகையால், இன்றைக்கு மாத்நிரம்சற்றுப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள், இந்த வெநநீரைப் பலலைக் கடித்துக்கொண்டு பருகிவிடுங்கள் என்று விரயமாய்ப் பேசினான் பின்னும் வைத்தியர் சொல்லுமாறு கேட்ட வேண்டியதாயிருக்கவே, பலவாறு முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டு அந்த வெநநீரைக் குடித்துத் தொலைத்தான் இப்படியாக அழுதுசெய்தாயின பின்னர் இராமோசினி என்றும் பண்டிதர் பெரிய மனிதனோடு அவனுக்குப் புத்தி புகட்டுமபடியான சில விஷயங்களை வேட்கையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார் இப்படி ஒரு மணி நேரங் கழிந்த பிறகு அந்த நோயாளனைப் படுத்திக்கொள்ளும்படி திட்டஞ் செய்து போய்விட்டார் பிரயாணத்தினால் இளைப்புற்றுப் பசிதீர உண்ட அவனுக்கு அயாவினால் நல்ல தூக்கம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு போகவே படுத்திக் கொள்ளும்படி சொன்னது அவனுக்கு அதிக ஆநந்தமாய்விட்டது வைத்தியர் உத்தரவினமேல் குற்றேவல் செய்வானொருவன் பெரியமனிதனைப் பள்ளியறைக்கு அழைத்துப் போக வந்தான் அப்படியே, அண்டையிலுள்ள தோர் அறைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போக, கண்ணியவான் அவ்வறையைச் சுற்றி வளைந்துப் பார்த்தான் கடடிலா, நாற்காலியா, திண்டா, திமாசா ஒன்று மின்றி, தரையோடு தரையாய் விரிக்கப்

பட்டிருந்த பாயொன்றுமே இருக்கக் கண்டான் இதன் மேல எப்படி உறங்குவ தென்று அவனுக்கு வயிறு பக்கென்று பற்றிக்கொண்டது கோபாவேசத்துடனே குற்றேவலோனைப் பார்த்து, துஷ்டப்பைதலே 'நாய் கூட இருக்கச் சரியாத இந்த இடத்தில் படுத்துக்கொள்ளும்படி சொல்ல உன் எஜமான துணியா, சீச்சீ' வேரோரையைக் காட்டு என்று எரிந்து விழுந்தான் அதன் மேல அவ்வாள் அதிக பணிவுடன் ஐயா' இவ்வமை உங்களுக்குச் சரிப்பட வில்லை வாஸ்தவமாய் எனக்கு வெகு வருத்தமாயிருக்கின்றது ஆனாலும் என எஜமான சொல்லைத் தட்டி நடந்தவனல்லேன் உறுதியாய் நம்புங்கள் உங்கள் விஷயத்தில் எவ்வளவோ மரியாதையோடு இருக்கவேண்டியவன்தான், ஆனாலும் உங்கள் நோய் தீர்ந்து சுகப்படுமபடி என தலைவா எங்ஙனம் சட்டனை யிடுகின்றனரோ அங்ஙனமே நான் செயதல வேண்டும் அன்றோ அவர் கட்டளையை மீறியும் நடப்போனோ' என்று சொல்லிக்கொண்டே அறைக்கு வெளியே போய், உள்ளே பெரிய மனிதனை எண்ணமிட்டு ஏங்கும்படி விட்டு, வெளியே தாளிட்டிக் கொண்டு போய் விட்டான் பிறகு பெரிய மனிதன் சிறிது போது மனவமைதியிலுயரப் பின்னா வேறுவழியில்லை யென்று கண்டு அங்கி முதலியவற்றை அவிழ்த்து வைத்துவிட்டுப் பாழாய்ப் போன படுக்கையின் மேல படுத்துக் கொண்டான் வைத்தியன் இப்படி யல்லவோசெய்தான் கண்டாய் எங்ஙனம் அவனை வருசந் தீர்த்துக் கொள்வது என்று எண்ணிக் கொண்டே கணவளாந் துவிட்டான்.

மெய்மறதியான தூக்கம் மேலீட்டமையால் பெரியமனிதன் இராததிரி படுத்ததையும் காலேப் பொழுது புலாந்ததையுந் தானறிவான். பொழுது விடிந்ததும் வைத்தியர் உள்ளேவந்து அதிக மரியாதை வணக்கத்

துடன் உடம்பு என்னமாயிருக்கிறது' என்று கேட்டாள் பெரிய மனிதன் இராததிரி படுததுக்கொள்ளும்போது அதிகளரிச்சல கொண்டவனாக இருந்தும் மெய்மறந்து உறங்கினதிலும் வைத்தியா பேசும் சாந்தமான குரலிலும் சமராக கோபம் தணிந்து நிதானமாகவே மறுமொழி கூறினான் ஆனாலும் உபசாரம் மாதிரிம போதாதென்று வெறுத்ததுக்கொண்டான்

அதன்மேல் வைத்தியா ஐயா' நான் நடத்துமாறு நடக்க முன்னமே ஏற்பாடுசெய்து கொண்டிருக்கிறீர்களே' என கருத்தெல்லாங் கூடித்தாங்கள் எப்படியாகிலும் சுகப்படுவேணும் என்பது தானே நான் இப்படி யெல்லாம் நடத்துவதற்குக் காரணங்கள் இன்னவென ஒவ்வொன்றும் உமக்குத் தோன்றாது இவைகட்கெல்லாம் அதிசுடப்பமான சாஸ்திரப்பிரமாணங்களும் அறுபோகமும் ஆதாரமாயிருக்கின்றன ஆனாலும் இதுவிஷயத்தில் ஒரு சங்கதி உங்களுக்கு நான் சொல்லவேணும், அதென்னவெனின படுக்கும் பாயக்கூட வைத்தியத்திற்கு அடுத்தவைகளாகும் விததையைக் கண்டுவிடித்திருக்கிறேன் இது மெய்தான் என்று ஒப்புக்கொள்வீர் எங்ஙனமெனின், இராததிரி தாங்கள் மெய்மறந்து உறங்கியதே அதற்குச் சான்று இந்த விததையைப் பஞ்சமெதையிலும் பட்டிலும் ஏற்ற முடியாது ஆனபடியினாலேதான், எனக்குச் சிறிதும் மனமில்லாவிட்டாலும் தங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சொலப் உபசாரனை நடந்தது நல்லது, பொழுதாயிற்று, தயவுசெய்து எழுங்கிருக்கலாம் என்று சொல்லி, இராமோசினி வேலையாடக்கூர் அழைத்தனா இதற்குள் பெரியமனிதன் எழுந்து உடைக்கைச் சரியாக உடுத்திக்கொண்டான் காலையில் பலகாரமாவது திருப்பியாகப் பண்ணலாம் என்று நினைத்திருந்தான். ஆனாலும்

ஒரு அபபமும சிறிது கோதுமைக்க நசியும் தவிர
வெள்ளெனும் கிடவிலலை வைத்தியா சாஸ்திரம்
பிரமாணங்களைச் சாங்கேபாங்கமாய எடுத்துச் சொல்லி
போயாஸிக்குக் திருபதிவரப்பண்ணினா

சிறுமுண்டி கொண்ட சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம்
பெரியமனிதனைப் பாடிது வைத்தியா ஐயா ' வாரும
இனி உயர்ந்திருக்கைகால்கள இலகுவாயியயுமபடி
சிகிச்சை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி, அவனை
ஒன்றிக்கறையில் கொண்டுபோய் எழுந்தது நிலலுயர்வ
ரன்று சொன்னா அபபப்பா ' அது முடியாது
முடியாது வருஷமாய் எழுந்தது நிற்பதை இன்னகென
அறியேன என்று பெரியமனிதன் சொன்னான் பிறகு
வைத்தியா அபபடியாலை அக்குளில் காட்டிவிட்டான்
வைத்துக்கொண்டு கவனிமேல் சாரங்கு சொல்லுங்கள்
என்றார் பெரியமனிதன் அபபடியே செய்தான் வைத்தி
யா கிடவென்று வெளியே போய் கதவைப் பூட்டி
கொண்டான் இப்படியிருக்க கொஞ்ச நேரத்திற்
கெல்லாம், அவன் பாபம் ' இருப்பது தங்குகிறதென்று
தென்று முன்னே கண்டறியாத தரையானது, பொழுது
முடியாக அளவாய் கடுவதாய்த் தோன்றிற்று, அவன்
வைத்தியரையும் அவர் ஆட்களையும் கூவிக் கவியழைக்க
துப்பாரத்தான் எவரும் கிடப்ப போனவர்களல்ல
பின்பு உறத்துக் கூவவும் பயமுறுத்தவும் பார்த்தான்
ஒன்றுக்காரியமில்லை ஒலமிட்டுப் புலம்பினான் ஆகையி
டீட்டான் வாககிட்டான் வருந்தி வேண்டிக்கொண்டான்
ஆனாலும் ஒருவன்கூட அவனுக்குக் கைலாப
காணங் கொடுக்கவரவில்லை கணந்தோறும் சூடுமாத
திரம் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது ஐயோ பாபம் '
என்னசெய்வான் ' வேறு விதியின்றி ஒரு காலினமேல்
பலத்தைத்தாக்கி மறொரு காலேத் தூக்கிக்கொண்டான்

அவ்வளவு சீக்கிரமாய்க் காலேத தூக்க முடியாதென்று அவனைத் திருந்த அவனுக்கு அப்படித் தூக்கியது அதிசயமாகவே தோன்றிற்று மறுகாலை மாற்றிக்கொண்டான இப்படியாக அவன் தான் வேண்டாமலே கால மாறிக் குதித்துக் கூததாடவே, ஒவ்வோரெலும்பும் நரம்பும் அசைவுற்று வேசாறி வியாவைவிட்டான இப்படி அவன் பட்டில வியாவைக்கிடுத்து எத்தனையோ வருடகாலம் ஆகியிருக்கும்

வைத்தியா இவ்வளவில் திருப்தியடைந்து இளைப்பாறும்பொருட்டு உள்ளே ஒரு சாயவுநாறசாலியை யாறுபாறா ருடுண்டதரையை முன்போலப் படித்த மாயா குளிர்ச செய்கார பின்பு பெரியமனிதனும் நார பாலில் உட்கார்ந்து கொண்டான் அப்போது தான் அப்பிணியாளனாகு, இளைப்பாறுதலால் உண்டாகும் பயனும் சுகமும் தோன்றின இதைத் தேக உழைப்பால் பெற்றானல்லவா அஃதிலலாவிடின இளைப்பாறுதலால் இன்பந தோன்றுவதில்லையே

பகல சாப்பாட்டு வேலைக்கு வைத்தியா அவனென்றால் வந்து அவனைத் தமமிஷ்டப்படி வருத்தியதற்காக மன்னிக்குமபடி பலவிதமாய் வணக்கத்துடன் கேட்டுக் கொண்டா ஆனாலும் அவனுக்கு முகம் கொஞ்சம் கோணலாயத்தானிருந்தது பின்பு அவனென்றில் அழுது படைக்கப்பட்டு கோழிக்கறிவறையல் முதலிய வற்றின் வாசனை கமகம் வென்று வரவே அவன் கோபம் சற்றுக் தணிந்து சிறிது முகமலாச்சியும் உண்டாயிற்று “நீழலருமை வெயிலிலே சென்றறி” எனபது போலத் தேக முயற்சியாலும், இரண்டொரு நாளாய் வாயைக் கடடிவைத்தமையாலும், அவனுக்குச் சாப்பாட்டில் முன்னெப்போழுதும் தோன்றாத சுவை இப்போழுது தட்டிற்று. வைத்தியரும் தண்ணீரோடு சிறிது

சாராயம் கலந்து குடிக்குமபடி அதுமதி கொடுத்தநா
 றிந்த நிரப்பந்தமெல்லாம் இவனுக்கு ஒன்றும் சரிப்பட
 வில்லை அந்த ஒரு மாதமும் ஒரு வருஷகாலம் போலக்
 கழிந்தது அந்த மாதம் அப்படி கழித்துதொலைந்
 ததும் அவனுடைய ஆட்கள் முன்னாத தாம் உத்தரவு
 பெற்றிருந்தபடி வந்து இனிச செய்யவேண்டியது
 என்ன என்றாகள் அவர்கள் வந்ததும் வராததுமா
 றிருக்கையிறுநே, அவன் “நல்லவனுக்கடையாளம்
 சொல்லாமற் போய்விடுதல்” எனபது போல, வைத்தி
 யாரா அல்லது அவர் வீட்டவரா எவரிடத்திலும் செலவு
 பெற்றுச் கொள்ளாமலே சட்பட்டென்று வண்டியேறிக்
 கொண்டு ஓட்டம்பிடித்தான் இப்படிக்கெல்லாம் பலா
 தகாரமாய்ச் தேக உழைப்பை வாங்கி, வாயை வயிற
 றைக் கடடி வெறுப்புறுமபடியாகப் பலவிதத்தில் ஹீம்
 சைப்படுத்தினது என்னென்று சாவதானமாய் யோசித்துப்
 பாராக்கையில், எதெல்லாம் முன்னைய வைத்தியர் செய்த
 தற்கு உபாயமென்று தெளிந்தது, அவரை அதற்காகச்
 சாடுமபடி கோபாவேசத்தோடு அவர் வீட்டிற்கு நேராய்
 வண்டியை விட்டுக்கொண்டுபோய் நிறுத்தினான்

வண்டியை விட்டிறங்கி உள்ளே போனான் அந்த
 வேளை வைத்தியரும் வீட்டிலிருந்தார் தொடர்புபு
 தொங்கியுமாய் செக்குப்போலக் களைத்துப் பருத்திருந்த
 அந்தப் பெரியமனிதன் நிறமாறி உருமாறி, இளைத்துப்
 பாதியாய், கசுத்தண்டங்களுமின்றி வரவே, அவனைப்
 பார்த்துச் சிறிது நாளாயிருந்தும், வைத்தியருக்கு
 அவனுடைய அடையாளம் தெரியவேயில்லை அவன்
 கோபாவேசத்தில் பித்தறவேண்டினவற்றையெல்லாம்
 பித்தறியாயினின்பு வைத்தியர் அவனை இன்னொரு
 நிதானித்துக்கொண்டு அவனைச் சாந்தமாய்ப் பார்த்து
 ஐயா' ஸ்ரீஇராமோசினி பண்டிதசிரோனமணியாரிடம்

போய வைத்தியம் செய்துகொள்ளும்படி நான் பலா
சாரம பண்ணினதுண்டா ? என்னையேன இப்படி வாயகூ
வந்தபடி கக்கெல்லாம பேசுகின்றீர் ? என்றா

பெரியமனிதன், மெய்தான், ஐயா ' அவா மஹா
பிபுணா சத த்யசந்தா அப்பாடி யிப்படி யென்று அவனை
சுமமா புகழ்ந்துகொண்டே என்றான்

வைத்தியா நான் போனன்கில் பிசு கென்ன ?
உங்களை என்னவாழிலும் மோசம பண்ணினாரா ? அவரி
டத்தில் வைத்தியம் செய்துகொண்டதில் ஒன்றும் குண
மில்லாமல் போயிருமா ? என்றா

அதன்மேல் பெரிய மனிதன்— அப்படி யென்று
சொல்லமாட்டேன் வாஸ்தவமாய் முன்னிலும் எவ்வள
வோ மேலாழிநூதிருது சாப்பாடு நன்றாய் தீரணமா
சிறந்து முன்னிலும் நன்றாய் நாயசம் பிடிக்கின்றது
பசி நன்றாக எடுக்கின்றது இப்பொழுது நன்றாய் நட
தவும் வல்லேன் என்றான்

பிறகு வைத்தியர் இவ்வளவு அழகு காட்டா
யெல்லாம் செய்த அவநாத்தான இப்படி நோய்
கொள்ளவந்தீர் ? நங்கள் பிழைப்பினோன்று உங்களுக்கு
தொன்றாத நிலைமையில் இருந்ததை மறந்துவிட்டோ
அரசமட்டில் போன பிராணனைக் கொடுத்தாரோ ?
இன்னுமென்ன ? என்று சொன்னா இதையெல்லாம்
முன் பின் யோசித்துப்பாராக அந்தப் பெரியமனிதன்
மனங்கலங்கி நின்றான் வைத்தியர் அடியில் வருமா
பாசங்கிக்கத் தொடங்கினா —

நீர் நொந்துகொள்ள வேண்டியதெல்லாங்கூட
என்னவென்றால், உம்மை அறியாமலே நீர் மோசம
போனீர், அதுதான் எப்படியென்றால், தந்திரமாய்
உமக்குத் தேக்கசுமேற்றப்பட்டது நீர் இராமோசினியா

ரிடம செனறதும், சம்பிரமமாய சாபரிடடுககொண
 டிருந்த சில ஏழைக்கூக கண்டரலவா அபபணடிநா
 கமமைச குழந்திருப்பவாககுத தாயகமாயிருப்பவா ,
 ாழைகளில் பெருமபாலா நோயிலடிபடுதற்குக் கார
 ணம் அன்னபாறுதி செளகியக்குறைவுபாட்டா லெ
 னறே நன்றாய்ந்தவா ஆகையால் பெருங்கருணை
 யோடு, அவாக்கோ நல்ல அன்னபா ஸீயங்களாலே உபசரி
 கின்றா செலவாகளோ என்றால் மட்டுமிதம்மல்லாமல்
 சண்டதைக் கண்டபடி உண்டு முழுச்சோம்பாகளாய்
 நோயை விலைக்கு வாங்கிக்கொள்பவரானபடியினாலே
 அவாக்கோ வேறுவழியாய் நடத்துகின்றா அவாக்கோ
 வாயைக் கடடிச் சரீரபட்சரயாசை செய்து வெறுப்புறம்
 படி வருத்துகின்றா இப்படிச் செய்யாவிடின வேறு
 கதியில்லையென்றல்லவோ அப்படிச் செய்வது அவாக
 கென்ன செலவாகள விஷயத்தில் வஞ்சனையா? ஐயா!
 உட்களைக் குழந்தைபோல எண்ணித் தன்னிஷ்டப்படி
 செய்கிருப்பாரா, ஆனாலும் உங்கருடைய சொந்த நன்
 மையகாகத்தானே அப்படிச் செய்தாரா உங்களுக்கு
 நல்ல சாப்பாடும கிடைத்திராது நல்ல பானமும் கிடா
 யிராது நல்ல படுக்கையும் போடுவித்திராரா உங்க
 ருடைய நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் நல்ல வழியில்
 கிருப்பி, உடம்பில் உறங்கிச் சோம்பியிருந்த வலிவைக்
 கிளப்பும் பொருட்டே இப்படியெல்லாம் விரகைவிர
 கையாய்ச் செய்தாரா என்று நன்றாய் அறியுங்கள் உங்க
 ளிஷ்டப்படி நடப்பிக்கவிலலை யென்று சொல்வது வீண
 மநோராசக்யமே ஒழிய வேறல்ல அவரைப் பழிக்கவு
 மிடமுண்டோ? மறவாக்கோப் பற்றிச் சொல்வானேன
 நோயை இலகுவாகக் காஸ்திரோகத்தமாய் என்னென்ன
 செய்யலாகுமோ அப்படியெல்லாம் செய்து பரிசோதி
 சும்படி தானே வாக்கிடடாரா அவா சொன்னதில் பி
 துண்டா? இப்பொழுது பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பாராக்கிறே

னே, நீங்கள் அவரிடம் போன போது இருந்த இருப பென்ன, இப்பொழுதிருக்கும் இருபபென்ன, அவர் செய்த நன்றிக்கு உங்கள் ஆஸ்கிபாஸ்தியில் பாதி பதிராகு கொடுத்தாலும் தீராதே “நன்றி மறுப்பது நன்றனது”, “உயரிலலை செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு” என்று பெரியோர் பேசியிருக்கின்றார்களே என்று இப்படியாக வைத்தியர் வற்புறுத்திச் சொன்னதை யெல்லாம் செவியுற்ற பெரியமனிதன் அறிவு கலக்கம் நீங்கித் தெளிவடைந்து நன்றி யறிந்தவனாய், தன்னை மன்னிக்கும்படி வைத்தியரை வெகுவாயக கேட்டுக்கொண்டு பின்பு அதிக வணக்கவிரயவிகவாசத்துடன் ஒருகடிதம் எழுதி அதையும் ஓர் பெரும் பரிசையும் ஒரு சேவகன கையில் கொடுத்தது இராமோசினி பண்டிதர் கையில் சேருகும்படி யனுப்பினான் இப்படியாக அடைந்த சுகக்ஷேமத்தால் மனவமைதி கொண்டவனாய் முன்போல் முழுச்சொம்பனாய் ராது நன்றாய் ஒடிப்பாடி உழைத்து மிதமாயுண்டு நீடிய ஆயுள் பெற்று முதுமைப்பருவம் வரையில் இன்புறும் வாழ்ந்திருந்தனன்

“தொன்மை மறவேல்”

ஸ்ரீராமர் “தந்தைசொலமிக்க மந்திரமில்லை” யென்றுகொண்டு, பிதாவாக்கிய பரிபாலனம் பண்ணும்பொருட்டுப், பரதனே அரசாளக வென்று வனவாசஞ்செய்து பதினான்குவருஷமுங் கழித்து, மீண்டுசென்று அயோதியை அடைந்தனா அடைந்த உடனே அவர்கூப்பட்டா பிஷேகத்திற்கு வேண்டியவெல்லாம் ஆயத்தமாதலும், மன்னரும் முனிவரும் மந்திரிமார்களும் சேனவீரரும் நானாமனிதரும் புடைசூழ்ந்து நிற்க, ஆஞ்சனையா சிங் காதனத்தைத் தாங்க, அங்கத்தன் சுவாமியின் உடைவாளி

யேந்தி நிற்க, பரதமகாராசன வெண கொற்றக்குடை
பிழக்க, இலக்ஷ்மணரும் சத்துருக்களும் சாமரைவீச,
மங்கலவாத்தியங்கள் கோல்க்க, அந்தணர்கள் அபிஷே
கித்து அருச்சித்து ஆசிகூறிச் சிறப்பு செய்த திருமு
டியைக் கங்கைகுலாதிபர்கள் எடுத்துக்கொடுக்க, பிரம
ருஷி சிரேஷ்டராகிய வசிட்ட மாமுனிவா அதனைத்
தமது கைகளான வாக்வி மந்திரமொழிகளைச் சொல்லி
இராகவப்பெருமானுடைய திருமுடியில் தரித்து அக்ஷ
தைதுவினா அப்போது துருதுபி முழங்கிற்று மலா
மாரிபொய்தது

இங்ஙனமாக இரகுநாதனா மஞ்ஜுஷேகம பெற
றுப பிராட்டி சமேதராய ஆதனத் தெழுந்தருளியிருக்க,
அந்த வைபவத்தைக் கண்ட பிராட்டியானவள் சுவாமி
பானவா எல்லா சமபிரமங்கையுங் கைவிட்டு அரணியவா
சஞ் செய்த காலத்தில், அங்கு எதிர்ப்பட்ட குகப்பெரு
மானைக் காலத்திற்கேற்ற கோலமாய சமான்ஸகந்தமாக
நேசித்தனரே அந்தக் குகமுவான இந்தத் தறுவாயில்
இங்கு வந்தால் அங்ஙனே நடப்புப் பாராட்டுவரோ
என்று ஐயங் கொண்டு நின்றாள் இது நிற்க

அப்போது, “அச்சையிலுமுண்டு பிச்சை” எனப்
புற கிணங்க அயோத்தியில் நித்திய தரித்தியைப் பி
ச்சை மேற்றுக காலங் கழிப்பவன், இராமா இனையராக
இராச வீதியில் வினையாடுகையில் காணுநதோறும்
ஆசையுடனே எடுத்தனைத்து முதத மிடிக் கொஞ்ச
கின்றவன், இராமா வனநாடிச் சென்றது முதல அமுத
கண்ணுஞ் சிந்திய மூக்குமாக இருந்தவன், அவா அயோ
த்தி வந்தடைந்தாரா எனச் செவிப்பட்ட உடனே வாயிற
காவலரையும் பொருள்செய்யாது சரேலென்று உள்ள
புருது சுவாமிக்கு அருகிலடைந்து அடா ராமா' நீ
எப்போதடா வந்தாய் என்று சொல்லிக் கட்டிக் கொண்

டமுதான இப்படி அவனழகதாமழக கண்ட அரசா
முதலானவாகள இதென்ன கொள்கை? எவனோ பித்தம்
பிடித்த பிரசைக்காரன ஒடிவந்து பித்த மேலீட்டினால்
கட்டிக் கொண்டழுதால் சுவாமியும் அவன்க கட்டிக்
கொண்டருகின்றாரே அவனைப் பிடித்த பைத்தியம்
இவரையும் பிடித்ததோ? என்று பிரமித்தாக்கள் அவ
னும் அப்பா! என அழுகிறாய் அழாதே முகம் வீங்கிப்
போகிமதே உன் முகத்தைக் கொண்டு வந்து காண்பி
காயே, இதுவே போதும் என்று சொல்லி அழுகு
நிறைந்த நகத்தை துணியின முனருநையால் கண்ணி
ரைத் துடைத்த மாத்திரத்தில், ஜானகிமணவாளா சபை
யிலைப் பார்த்து, ஏழிரண்டாண்டு முன்னே இந்நக
எந்தையை இன்று கண்டேன் என்ற அங்கேட்டு
யாவரும் இதென்ன அதிசயம்? பிரசைக்காரனைப்
பிடிதான் என்கின்றனவே, இவாகுப் பித்தேறியது மெய்யோ
போதும் எனநெண்ணி விருத்தாக்கள் அப்போது
சுவாமியானவா கேளுங்கள், என்னை முனி? பிராசைப் பிரம்
சவருபி என்பாக்கள் பத்துவாந்தத்தினா இரகுநான
என்பாக்கள் அரசாக்கள் தாசரறி என்பாக்கள் வேட
டங்கினா என பெயரைச் சொல்லாராதென்று என
னச் சித்தாபதி என்பாக்கள் சிலா இராமச்சந்திரனென
பாக்கள் என தந்தையா மாத்திரம் அடா இராமா என
முழைப்பாரா அந்நப படியே இந்த மகாராசனும் என்னை
அழைத்தபடியினாலே எந்தையை இன்று கண்டேன்
எனவேன என்று சொன்னா அப்பொழுது யாவரும்
அட்ட! இவருடைய செளபபியகுணம் எவருக்குண்டு
“தொனமை மறவேல்” என்பதை இவரிடங் கண்டோம்,
என்று ஆநந்தித்தாக்கள் பிராட்டியாரா திருவுள்ளத்தில்
எழுந்த ஐயமும் ஒழிந்தது

ப த்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதை.

முன்னொரு காலத்தில் குடபிராண்டு என்று சொல்லப்படும் குடியானவன் ஒருவன் இருந்தான் அவன் ஒரு மலைச் சாரவிலே பயிரை வைத்திருந்தான் அவனுடைய பெண்டாட்டி மகா உத்தமிழ் கணவன் பேசுகருகு குறுகருப பேசுகிறதே கிடையாது சில துஷ்டங்கள், புருஷன் வா வா என்றால், போ போ என்பார்களா கணவனுக்கு எது இஷ்டமோ அது அவர்களுக்கு வெகு கஷ்டம் அவன் ஒன்று சொன்னால் இவர்கள் ஒன்பது சொல்வார்கள் வீட்டுக்காரன் வேண்டாமென்று சொல்வதை இவர்கள் அவசியம் வேண்டாமென்று சொல்வார்கள் செய்ய வேண்டாமென்பதைச் செய்யவே மாட்டார்கள் இந்தக் குடபிராண்டு என்பவன் மனையோ என்றால் தன் பாததாவுக்கு வேண்டியதைக் குறிப்பிட்டுச் செய்வான் அவன் காலாட்டிட வேலையைக் கையாலே செய்வான் அவன் துக்கப்பட்டால் இவருங்கூடத் துக்கப்படுவான் அவன் சந்தோஷமாயிருந்தால் இவரும் சந்தோஷ மாயிருப்பான் அவனைப் பூசிப்பதே அவருக்குக் குருபூசை அவன் பாதமே அவருக்குக் குருபாதம் அந்த நாயகனே அவருக்குச் சாவலோக நாயகன் இப்படியாக இந்தப் பதிவிரதையும் இவன் பாததாவும் ஊசியும் சரடும் போல ஒத்து வாழ்ந்த படியினாலே, இடையிடையே உண்டாகும் கஷ்டநஷ்டங்களையும் இன்னவிடஞ்சலங்களையும் இலகூயஞ் செய்பாமல் அதிக இன்பமாக வாழ்ந்திருந்தார்கள்

பயிரிட்டதில் தான்கள் உண்டு உடுத்தது போக மீதியை விற்பனை கையில் கொஞ்சம் உரோககரோஜனை நகைநடும் வைத்திருந்தார்கள் அவர்களிடத்தில் நல்ல கறவைப் பசுவும் இரண்டிருந்தது அவர்களுக்கு நான்கு என்ன செய்யப் போகிறோம் என்கிற ஏக்கமே இல்லை. ஒரு வீட்டுக்கு முற்ற தூக்கிக் கொண்டு போக

வேண்டிய அவசியமு மில்லை இவர்களைப் பார்த்து ஒரு வா ஐயோ பாவம் என்று இரங்க வேண்டிய நிமித்தமு மில்லை ஒரு குறைவுமின்றித் துரையும் துரைசாரியும் போல சேஷமமாய வாழ்ந்திருந்தார்கள்

இவர்கள் இரண்டு பேரும் ஒரு நாள் சாயரகைத் வீட்டுக் காரியங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது குடபிராண்டை நோக்கி அவன் பெண்டாட்டி. “ஐயா” எனக்கு ஒரு எண்ண முண்டு நம்மிடத்தில் இரண்டு பக்கங்கள் இருக்கின்றனவே எப்படியும் நமக்கு ஒரு பக்கவினா பாலே, பாலுமாகும் தயிருமாகும் மோருமாகும் வெண்ணெயுமாகும் நெய்யுமாகும் இந்நக தள்ளாத சாலையில் வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதே கஷ்டமாயிருக்கின்றது இந்ந இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு அவைக்குத் வேண்டிய பாடு படுவது நமக்கு அதிக வருஷதமா யிருக்கிறதே ஆதலால் ஒரு பக்கவை ஒட்டிக் கொண்டு போய் பட்டனத்தில் வீட்டு வீட்டு வாரும் நமக்கென்ன குழந்தையா குட்டியா, நாம் கொஞ்சநஞ்சம் சோதது வைத்திருப்பதே நமக்குப் பொருளே ஏதோ கிருஷ்ண ராமா கோவிந்தா என்றும் அரகரா சிவசிவா என்றும் நாளைக் கழித்து வீடலாமே” என்று சொன்னாள்

குடபிராண்டும் அவள் சொல்வது சரிதானென்று நினைத்து, அதிகாலையில் கோழி கூவ எழுந்திருந்து ஒரு பக்கவை அவிழ்த்துக் கையில் பிடித்துக்கொண்டுபட்டணம் போனான் ஆயினும் அன்று சந்தை கூடுகிற நாள்லல ஆனதினாலே அந்தப் பக்க விலை போக வில்லை அதன் மேல் அந்தக் கிழவன் “இப்போது முழுக்கப் போன தென்ன எப்படியும் வீட்டில் இதற்கென்ன, புலவிலலாமல போயிற்று, வைக்கோலிலலாமல போயிற்று எனக்கும் வந்த வழியைத் தொலைப்பதும் ஒரு பிரயாசையல்லவே” என்றெண்ணி வீட்டு முகமாகத்திரும்பினான்.

வீட்டு முகமாகக் கொஞ்சதூரம் போவதற்குள்
இந்தக் கிழவனுக்கு இளைப்புங் களைப்பும் மேலிட்டது
அப்போது வேறொருவன் பட்டணத்தில் கொண்டு போய்
விற்பதற்காகச் சேணங் கடிவாளம் முதலிய முஸ்திப
போடு உரமான ஒரு குதிரையை ஒட்டிக்கொண்டு எதி
ரில் வந்தான் இந்தக் கிழவன் “வழியோ இன்னும் வெகு
தூர மிருக்கிறது பொழுதோ வெகு சீக்கிரமாய்ப் போகி
றது எப்படியும் நான் இந்தப் பசுவை யிட்டுக் கொண்டு
நகாந்து நகாந்து வீடுபோய்ச் சோவதற்குள் அரத்த
ரத்திரியாகிவிடும் மறுபடியும் பொழுது விடிவதற்குள்,
திருமப்ப பிரயாணப்பட்டு வரவேண்டும் இந்தக்
குதிரை கிடைக்கும்மால் நன்றாய் துரை போல அதன்
மேல் ஏறிக்கொண்டு பெருமையாய் வீடுபோய்ச் சேரு
வேன் குதிரையின் மேல் ஏறிக்கொண்டு நான் ஒரு
பெரிய சேனாபதி போல வருவதைக் கண்டால் என
மனைவியும் அடங்காத ஆநந்தங் கொள்வான்” என்று
யோசித்து அந்தக் குதிரைக் காரனை நிறுத்தி “என பசு
வை உனக்குக் கொடுக்கிறேன் இது குட நிறையப் பால்
கறக்கும் எனக்கு உன் குதிரையைக் கொடுக்கிறையா?”
என்று கேட்டான் அந்தக் குதிரைக்காரனும் அதற்
குச் சமமதித்துப் பசுவை ஒட்டிக்கொண்டு போய் விட்
டான் கிழவனும் குதிரையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு
போனான் குதிரை நல்ல விடைப் பிராய முள்ளதாகை
யால் பட பட என்று நடந்தது இவன் கிழவனான படி
யால் தாளக் கூட விலலை புட்டம் வைண்டு போகிறது
போலிருந்தது அரை நாழிகை நேரத்தில் கிழவன்
பாடு ஆசை தீரந்து அலுத்துப் போய் விட்டது அப்
புறம் “ஐயோ” எனப் புத்திகெட்ட வேலை செய்து
விட்டேன் என்று எண்ணிக் கீழே இறங்கிக் கடிவாளத்
தைப் பிடித்துக் கால நடையாய் நடத்திக் கொண்டு
போனான்

பின்பு ஒரு குடியானவன விற்பனைக்காக ஒரு பன்றியை எதிரிலே ஓட்டிக்கொண்டு வருவதைக் கண்டு அந்தக் குதிரையைக் கொடுத்தது பன்றியை வாங்கிக்கொண்டான். ஆனால் அந்தப் பன்றி நெடுந்தூரம் நடந்து வந்த இளைப்பினாலே அடி யெடுத்து வைக்க வில்லை அதை இழுத்துப் பார்த்தான, தள்ளிப் பார்த்தான, கை கொண்ட மட்டும் அடித்தும் பார்த்தான ஒன்றுங் காரிய மில்லை. ஒரு உளையில் படுத்திக் கொண்டு, கடலோரத்தில்கரைதட்டின கப்பலைப் போல, அப்படி யிப்படி அசையாமல் ஓட்டாரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தது

“அட ! இதென்ன கிரகசாரம் ! தலைவலி போய் திருவலியாயிற்றே,” என்று வருந்திக் கொண்டிருக்கும் போது, ஒருவன் எதிரில் ஒரு வெள்ளாட்டை ஓட்டிக் கொண்டு வருகிறதைக் கண்டான் அந்த ஆடும் துள்ளித் துள்ளி எகியி் குதித்து ஓடிவந்தது “சரி, இந்தத் தடி இழவைக் கட்டிக்கொண்டழுவதைக் காட்டிலும் அந்த ஆட்டைக் கொண்டுபோனால் நன்றாயிருக்கும்” என்றெண்ணி, அதை மாற்றிக்கொண்டு கொஞ்ச தூரம் போனால் அதுவரையில் அந்த வெள்ளாடு அவனைப் பரபரவென்று இழுத்துக்கொண்டே ஓடிற்று அவனும் சிரித்துக்கொண்டே அதன் பின் ஓடினால் பாவம் கிழவனாபடியால் மேட்டிலும் பள்ளத்திலும் கலவிலும் கரட்டிலும் எத்தனை தூரம் அதனோடு குதித்து ஓடுவான்

அதன் பிறகு, எதிரில் ஒரு ஆட்டு மந்தையை மடக்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு இடையனிடத்தில் அந்த வெள்ளாட்டைத் தொலைத்துவிட்டு ஒரு செம்மறியாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு போனால் “இது கறக்கிற பால நமக்குப் போதும் இது குதிக்காது துள்ளாது ஓடாது சாந்தமாக இருக்கும் இதனால் எனக்கும் நஷ்டமில்லை. என பெண்டாட்டிக்கும் கஷ்டமில்லை.

சௌகரியமாக இருக்கும்” என்று எண்ணினான் அவன் அப்படி எண்ணினதில் தப்பி ஒன்று மில்லை அந்த ஆடு இடிக்கவுமில்லை முட்டவுமில்லை ஆனால் முன்னாக காக மாதிரிம போகமாட்டேன் மந்தைக்கே போவேன் என்று பின்னாகக்காவே வலித்தது “இதென்ன இழவு! வருவதெல்லாம் இப்படித்தானா பட்டகா சிலை படும கெட்ட குடியே கெடும் என்கிறது போலி ருசுநிறதே என அண்டைவீட்டுசகாரன் பெண்டாட்டி நீளியைப்போல ‘அமமே மே மே’ என்று குணுகுணுக துச சினுங்கி அழுகிறதே இந்த சனியனைத் தொலைத்து விட்டால் சந்தோஷமாக இருப்பேன்” என்று அதனோடு முட்டி முறண்டிசகொண்டிருக்கையில், வழியே ராயக்கொண்டிருந்த ஒருவன் “ஐயா! பெரியவரே! பாவம் என இப்படி அழுகிறீர்? இந்த பாததை எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஆட்டைக் கொடும்” என்றான்

உடனே இந்தச் சிறுவன் “அப்ப! அந்தமட்டில் என்னைப் பிடித்த சனியன் சழிவிடையாயிற்று” என்று சொல்லிச கொண்டே அந்தப் பாததை வாங்கி அக்குளில் இடுக்கிக்கொண்டு போனான் அதுவும் போதாத குறை சசுவாசுப் பொன்னியமமாள குறை என்பதாக மூக்கால் டுறறுவதும் சிறகைப் பட்டப் வென்று தட்டுவது மாதத் தொந்தரவு செய்ய ஆரம்பித்தது ஒரு நாளும் சிரிக்காதவன் திருநாளிலே சிரிக்கத் திருநாளும் வெறுநாளாயினோ போல், இவனும் அந்தமட்டில் பசுவை விற்க வந்த கொள்ளை போதும் என்று வேசாறி அந்த பாதையும் ஒருவன் கையில் கொடுத்ததுவிட்டு ஒரு கோழியை வாங்கிக்கொண்டு போனான் அந்தக் கோழி வெகு நேரத்தியாய யாதொரு அங்க சேஷடையுமின்றி அமைவாயிருந்தது அதை வாங்கிக்கொண்டு மனக்கலக்க மில்லாமல் கொஞ்சதூரம் போவதற்குள், பொழுது சாயந்தது அதிகாலையில் புறப்பட்டவனுயிற்றே முழங்கால்

பூட்டு விட்டுப் போகிறாள் போலிருந்தது, காதடைத்துக் கண்ணிருட்டிசுகொண்டு பசியினாலே வயிறு கிளங்கித் தொடங்கிற்று அதனாலே வழியில் ஒரு கடைசியில் அந்தக் கோழியை இரண்டே சிலலரை ரூபாவுக்கு விற்பதுவிட்டு, அதை அண்டையிலிருந்து ஒரு சத்திரத்திற்கு கொடுத்தது, “நான் பசியினால் பிராணனை யிழந்துவிட்டால் ஒரு கோழியினால் ஆபப்போன்ற பிரயோசன மென்ன” என்று எண்ணிக்கொண்டே, வழிமுதுபாடடைப பார்த்துக்கொண்டு மற்ற வழியையும் நடந்து விட்டிருந்த சம்பந்தத்தில் போய் சோந்தான் தான் பண்ணின் பிரயாண மிருந்தபடியை எண்ணியெண்ணி ஆலோசித்தான் விடுபோய்ச் சோவந்திருமுன்னே அண்டை விட்டுக்காறஞ்சிய ராத்தாடி என்னும் வசநனைப்பெயருடைய பிட்டு என்பவனிடக்கு சென்று நடந்தசம்பந்தங்களை யெல்லாம் சுவைசாத்தாக எடுத்துச் சொன்னான்

அதுசேட்ட நரைதாடி “ஆஹா, நீ செய்ததெல்லாம் நன்றாயிருக்கிறது உன் பெண்டாட்டியினிடத்தில் இதையெல்லாம் என்ன வென்று எடுத்துச் சொல்லப்போகிறாய் எத்தனை வருஷம் இருந்தாலும், நானானால் இப்படிப்பட்ட சாரியைச் செய்துவிட்டு பெண்டாட்டி எதிரில் போக மனம் துணியமாட்டேன்” என்று சொன்னான்

அதற்கு அந்தக் குடியானவன் “நான் செய்தது தப்பா யிருக்கட்டும், ஒப்பா யிருக்கட்டும், என விட்டுக் காரி என்னமோ அதைப்பற்றி படுக்கென்று ஒரு வாரத்தை யும் சொல்லவேமாட்டான்” என்றான்

அப்போது நரைதாடி “நீ சொன்னதெல்லாம் கேட்டேன் நீ செய்ததெல்லாம் என்ன அதிசயமான வேலை ஐயோ! சுட்கு பைத்தியக்காரன் கூட இப்படிப்பட்ட வேலை செய்யமாட்டானே ஆனாலும் இதையெல்லாம் கேட்டு உன் மனையாள சும்மா இருப்பான் என்று நான் நம்பவே யில்லை” என்றான்

உவமை சாம்பிரா தாஸ் தில் தில்லா பரததாவுக்கேற்றப் பதவிதை. ௩௧

என்று சொல்லவே, குடிராண்டு “வேண்டுமானால் பந்தயம் எனனுடைய பெட்டியில் எப்படியும் இரு தூற லுச்சில்லரை ரூபா இருக்கிறதினால் அதில் நாமபதேசில் லரையைப் பந்தயமாக வைக்கிறேன் நீயும் அவ்வளவு பந்தயம் வைக்கிறாயா” என்று கேட்டான்

உடனே அந்த அண்டைவீட்டுக்காரன் “ஆஹா! நல்லது, இதோ வைக்கேன்” என்று சொன்னான்

இப்படியாகப் பந்தயம் முடிவானதும், இருவருமா சப்பிரபாட்டுப் போனாகள் பிட்டரை வெளியில் வாயி ற்படியானாட நிறுத்திவிட்டு குடிராண்டு உள்ளேபோ ளுன் பீட்டரும் உள்ளே நடப்பதை உறனாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கான்

குடிராண்டு “வண்டி’ என்ன செய்கிறாய்” என்று சொல்லிக்கொண்டே உள்ளே போனான்

அவன் பெண்டாட்டி “நீங்கள்? அததான்! வாருங்கள் என்ன சங்கதி? காயா? பழமா?” என்று கேட்டாள்

அதற்கு அவன் “காயுமில்லை பழமுமில்லை பசுவை யாரும் வாங்குவாரில்லை அதனால் அதை ஒரு குதிரைக்கு மாற்றிக்கொண்டேன்” என்று சொன்னான்

அப்போது அவள் “குதிரைக்கா மாறவில்லீர்! ஏன்! நல்லகாரியம் எனக்கு மெத்த சுககோஷம்! நாம நுரையுங் துரைசானியும் போலச சாரி போகலாம் நமக்கெ ள்ள குறைச்சல்? ஒரு குதிரையை வைத்துக்கொள்ள நிரவாக மில்லாமல் போயிறரு குதிரை எங்கே? அதைக் கொண்டுபோய்க் கொட்டத்தில் கட்டலாம்” என்று சொன்னாள்

அதன்மேல் அவன் “நான் அந்தக் குதிரையை என்னுடனே கொண்டுவரவில்லை வழியில் மனம் மாறிப்

போகவே அதை ஒரு பன்றிக்காக மாற்றிக் கொண்டு
டேன்” என்றான்

அவன் அதைக்கேட்டு “பாத்தீரா! நான் கூட
அங்கிருந்தால் அப்படித்தான் செய்திருப்பேன் இப்படி
செய்ததற்காக அநேக வந்தனம், ஆயிரங் குமபிடு
குதியாயினால் ஆவதென்ன யாராகிலும் விருந்தினர்
வந்தால் அதன் தொடையை உப்புக்கண்டம் போட்டு
வைத்திருந்து நன்றாய்ப் பாகப்படுத்தி வைப்பேன்
குதிரை வைத்திருந்தால் அண்டையசல் அடையப்பா
காடு வா வா என்கிறது, வீடு போ போ என்கிறது
இருந்த நாளெல்லாம் இருந்து இந்தக் கீழ்ப் பிணங்களுக்கு
குக் குதிரைதான் ஒன்று குறைச்சல் என்பார்கள் இந்தப்
பன்றியைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள் அது
எங்கே? அதைக் கூண்டில் விட்டு அடைப்போம்” என்று
சொன்னான்

பின்ன அங்ஙனம் “அந்தப் பன்றியைக்கூடக் கொண்டு
வரவில்லை வழியில் அதை ஒரு வெள்ளாடிக் காகக்
கொடுத்ததுவிட்டேன்” என்றுரைத்தான்

அந்த உத்தமி “சரி வெகு நல்ல காரியம்
நீ மகா சமர்த்தா நல்ல புத்திசாலி நாமென்ன பெரு
மைக்குப் பன்றி வளாக்கின்றவர்களா? அது கெட்டது
வெள்ளாடாகுமா பாலுமுண்டு ' பாறகட்டியுமுண்டு
குட்டிகளும் பெருக்கிக் கொண்டே யிருக்கும் எதோ'
அந்த வெள்ளாட்டைக் கொண்டிப்போய் படடியில் விட்டு
வோம் வாரும்” என்றான்

குடபிராண்டு “அந்த வெள்ளாட்டையும் கூடக்
கொண்டுவந்தேனில்லை வழியில் அதைக் கொடுத்தது
விட்டு ஒரு செம்மறியாடு வாங்கினேன்” என்றான்

அதற்கவள் “நீங்கள் இப்படி செய்தது என்ன
டைய நன்மைக்காகவே அல்லவோ வெள்ளாட்டின்

புத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதை. ௩௩

பின்னே காடுமேடெல்லாம் ஒடித்திரிய நான் என்ன வையாசிக் குமரியா, சின்ன சிறுககியா எப்படியும் இநதச் செம்மறியாட்டின உரோமம் சிலை நெய்தறகு உதவும் அதைக் கொண்டுபோய்த தொழுவதில் கட்டுவோம்” என்று சொன்னான்

“ஆனால் நான் அநத ஆட்டைக் கொண்டு வர வில்லை, அதைக் கொடுத்து ஒரு பாதத்தைக் கொண்டேன்” என்றான்

அதைக் கேட்டதும் அவன் அதிக சந்தோஷத்துடன் “அதுதான்சரி ஆட்டினாலாவதென்ன” அதன் மயிரை நெய்வதற்கு நம்மிடத்தில் தமிழக இல்லை அதுவுமன்றி செஷுத்தொழில் வெகு கஷ்டமான வேலை அநத இழவு நெய்வதோடு ஒழிந்து போகிறதில்லை நெய்த சீலையைக் கத்தரிக்கவேண்டும் ஊசிநூலதேடி அதை அப்புறம் தைக்கவும் வேண்டும் தைத்து விற்பிற துணிகளை வாங்கிக்கொள்வதே நல்ல காரியம் பாகது, நல்ல கொழுத்த பாதது, அதன் மேலேதான் எனக்கு எப்போதும் அதிக பிரியமுண்டு அதை வந்தது உண்ணுதற்கு எனக்கு அதிக ஆவலாக இருக்கிறது எதோ’ அதைக் காட்டுங்கள் பராக்லாம்” என்று கேட்டான்

“அநத பாதத்தைக் கொண்டு வரவில்லை அதை ஒரு சேவலுக்காக மாற்றிக் கொண்டேன்”

“என ஆசை நேசரே’ இப்படி செய்தது உத்தமோத்தமம் இநதச் சேவல் இரவில் ஜாமத்தை அறிவிக் கும் கோழி கூவப் பொழுது விடியும் அல்லவா” நாமும் அதறிந்து அதிகாலையில் எழுந்து நியமநிஷ்டை தேவாரத்தை முதலியவைகளை முடித்துவிட்டுச் சீக்கிரம் வீட்டுக் காரியங்களைப் பராக்லாம்” என்றான்

அதைக் கேட்டதும் அவன் “ஐயோ’ அநதச் சேவலைத்தானும் கொண்டு வரவில்லையே நான் வருமபோது

வழியிலே பொழுது போயவிட்டது பசி பொறுத்து முடியவில்லை உடனே அதை இரண்டேயிலலரை ரூபாவுக்கு விவரணிடேன இல்லாவிட்டால் பசி யால் இரநேரம் இறந்து போயிருப்பேன்” என்று சொன்னான்

அதற்கு அவள் “அந்த மட்டில் அந்த வேளையில் உங்களுக்குச் சுவாமி அந்தப் புத்தி கொடுத்தாரே, அது வே போதுமானது அதுவே எனக்குப் பதினாயிரம் எப் பொழுதும் நீங்கள் செய்கிற தெல்லாம் சரியென்றே என புத்தியில் படுகிறதுண்டு நானும் பார்த்து வருகிறேன் அது தப்புகிறதேயில்லை நமக்கென்ன சேவல் அதனை அவசியமானதா நமக்கு நாமே எஃமானா நமமை எவர்கள் அதிகாரம் செய்யப் போகிறார்கள் நாம் வேண்டினபோது காலையில் எழுந்திருக்கலாம் ஒன்றும் முழுதிப் போவதில்லை நீங்கள் வந்து முகத்தைக் காண்பித்ததே போதும் அதுவே மகாபாக்கியம்” என்று சொன்னான்

உடனே குடபிராண்டு கதவைப் பாரா என்று திறந்து “ஏ’ அண்டை வீட்டுக்கார பிட்டரே’ என்ன சொல்லுகிறாய்? போய நீ வைத்த பந்தயத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுகதுவிடு” என்று சொல்லி அவனை அனுப்பி விட்டு, இப்பொழுதுதான் நேற்றுக் கடிக் கொண்ட பெண்டாட்டியைப் போல அந்தக் கிழவியைச் சோதனாக் கடடித்தழுவிக்கொண்டு ஒரு முத்தங் கொடுத்தான் இங்ஙனம்

பத்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதை யுண்டானால்
எத்தாலும் கூடி யிருக்கலாம்-சற்றேனும்
ஏறுமா ராக விருப்பளே யாமாயிற்
கூறாமற் சந்தியாசங் கொள்

பீஜாங்குரம்.

—o—o—o—

கொஞ்சகாலத்துக்கு முன்னே எங்கிலாகதிலே யுள்ள ஒரு சிறுவன் கலவிவிற்பனனாகும்படி பிராஞ் சுதேசத்துப் பிரதான நகரமாயிய பாரிஸ் பட்டணத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான். அந்தச் சிறுவன் தெய்வபக்தியுள்ள தன் தாய் ‘தெய்வமிகழைல்’ என்பது முதலாகச் சொல்லிவந்த புத்திமதிகள் யெல்லாம் மறந்துவிட்டு, அரைநூறாயாகக்கூற ஆஸ்திகருடனே வித்தண்டாவா உஞ்செய்து அதப்படுத்தி நாதநிசவிந்து பிடிபூசும் சில நாய்காலாகருடனே கூடி உதன் மகத்தைப் பழிப்பது டனே ‘தெய்வமில்ல’ எனவும் சாதிப்பவையினால்

அப்பால் தன்னூற்றிருந் திருமபிவந்த பிறகு, ஒரு காள உறவினா ஒருவருடைய வீட்டிலே இவனை விருந்தாக வைத்தார்கள். அந்த வீட்டிலே அன்று அநேகா விருந்துவான வந்திருந்தார்கள்.

வந்தவர்களுடைய சாப்பாட்டு வேளையாகிறவளாகிலே, சிலர் சொட்டாண்ட ஆடிக்கொண்டும் சிலர் காத்தி மாடிக்கொண்டும் சிலர் சந்தங்கம் ஆடிக்கொண்டும் இருந்த, இரண்டு சிறுபிழைகள் ஒரு பல்கணித கணினியின் மேல் உட்கார்ந்துகொண்டு படித்திருந்தார்கள். அப்போது பிஞ்சிலே பழுத்த அந்தச் சிறுவன் அந்தப் பெண்களிடையே அருகில் சென்று “வெகுநேரத்தாய்ப் படிக்கின்றீர்களே, அதென்ன கதை” என்று கேட்டான்.

“நாங்கள் படிப்பது கதையுமல்ல கணராகியுமல்ல,” என்றார்கள்.

“கதையல்லவா? வேறென்ன படிக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டான்.

“நாங்கள் பழுவடியார்களுடைய வைபவங்களைப் படிக்கின்றோம்” என்றார்கள்.

“ஆனால், கடவுள் உண்டென்று நம்புகின்றீர்களோ?” என்று கேட்டான்

அந்தக் கேள்வி கேட்டதும் அந்த இளந்தகைகள் இருவரும் பாவம் அப்படியே அசந்து போய் ஒருவா முகத்தை ஒருவா பார்த்து நின்றார்கள்

பின்பு அவர்களில் முததவன் “ஆனால் நீ கடவுள் உண்டென்று நம்பவில்லையோ?” என்றான்

அதற்கு அந்தப்பையன் “நான்கூட முன்னே நம்பிக்கொண்டுதான் இருந்தேன் அப்படி நம்பியிருப்பதற்கு நான் போய் கத்துவசாஸ்திரம் படித்த பிறகு கடவுள் என்பது சுத்த சூந்நியமான ஒரு வார்த்தை என்று தெரிந்தேன்” என்று சொன்னான்

அப்போது அந்தப் பாலிசை “அப்பா! நான் பாரிஸ் பட்டணமும் போனதில்லை தத்துவ சாஸ்திரங்களும் படிக்கவில்லை நம்முடைய மதத்தை விளக்கும் விஞ்ஞானம் ஒன்றுமே படித்திருக்கிறேன் ஆய்ந்நம் இவ்வளவு தூரம் படித்திருக்கிறாய் கடவுள் இல்லை யென்றும் சாதிக்கின்றாயே எனக்கு நெடுநாளாய் ஒரு விஷயம் கருதேகமாய் இருந்திருந்தது அதை நிவர்த்தி செய்வது உனக்குக் கஷ்டமல்லவே” என்றான்

“அதென்ன சந்தேகம்?” என்று கேட்டான்

“முட்டைகள் எங்குமின்று உண்டாகின்றன?” என்று கேட்டான்

இவர்கள் இப்படி பேசிக்கொண்டிருக்கிறதைக் கண்ட பெரியவர்கள் இந்த முட்டை தட்டைகள் என்னவோ வாதாடுகின்றனவோ அதென்ன பராக்ரமம் என்று கிட்டே வந்தார்கள்

அப்போது அந்தப் பெண் “அப்பா! நீ கடவுள் இல்லை என்று சாதிக்கிறாயே தயைசெய்து முட்டை

எங்கிருந்து உண்டாசினறதென்று எனக்குத் தெரிவி”
என்று கேட்டாளா

“பெட்டைக கோழி முட்டை இடும” என்றாள்.

அந்நேரம் அவள் “நல்லது, கோழி எதிலிருந்து
உண்டாகிறது” என்று கேட்டாளா

“இது தெரியாதா” கோழி முட்டையிலிருந்து
உண்டாகிறது” என்றாள்

“சரிதான் அவைகளில் முந்தினது எது” முட்டையா? கோழியா?” என்று கேட்டாளா

“இந்தக் கேள்வி கேட்பதனால் உன்னுடைய கருத்து என்ன? அங்கு கிடக்கக்கூடும் பெட்டைகோழிதான் முந்தினது” என்று சொன்னாள்

“சரி அப்போது முட்டையிலிருந்து உண்டாகாத முதல் கோழி என்று உண்டல்லவா?” என்று கேட்டாளா

“பொறு! பொறு! முதலில் இருந்தது முட்டையென்று நான் சொன்னேனல்லவா?” என்றாள்

“இருக்கக்கூடும் அப்படியானாலும், கோழி யிடாத ஒரு முதல் முட்டை இருந்திருக்க வேண்டுமல்லவா?” என்று கேட்டாளா

“ஓ! இரு இரு! பொறு பொறு! வந்து-நான்-அது என்ன-இதோபா! நிலம் நிலம்” என்று தலை தடுமாறித் தத்தளித்தாள்

அப்போது அவள் “முட்டைக்கு முன்னே கோழி யிருந்தது, அல்லது கோழிக்கு முன்னே முட்டை யிருந்தது என்பது எனக்குத் தெரிய வில்லை என்று காண்கிறேன்” என்றாள்

“ஏன்! ஏன்! பெட்டைகோழியே முந்தி இருந்தது என்கிறேன்” என்றாள்.

“சரி நல்லது அப்படியானால் முட்டையிலிருந்து உண்டாகாத ஒரு கோழி முதலிலிருந்ததல்லவா? மற்ற முட்டைகளுக்கும் கோழிகளுக்கும் பிறப்பிடமா யிருந்த இந்த முதற் கோழியைச் செயத்தாரா? சொல்லுவாய்” என்று கேட்டாள்.

“என்னை என்ன கோழி விற்கிற பையன் என்று நினைத்தாயோ? இரவு முட்டையும் கோழியுந்தான்” வேறொன்று மில்லையா?” என்று கோபித்துக்கொண்டாள்.

“அப்பா! நான் அப்படி நினைத்தவளே அல்ல எல்லா முட்டைகளுக்கும் கோழிகளுக்கும் மூலாகாரமான முதற்கோழி எப்படி உண்டாயிற்றென்பதை எனக்கு தெரிவிக்கும்படி தானே கேட்டுக்கொள்கிறேன்” என்றாள்.

“அதனு லாவதென்ன?” என்று கேட்டாள்.

“உனக்குத் தெரியாததனாலே, நான் சொல்லுகிறேன் கேள் முதல் கோழியைச் சிருஷ்டித்தவா எவரோ, அல்லது முதல் முட்டையைப் படைத்தவா எவரோ, அவாதான் இந்த பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கினவா, அவரைத்தான் நாம் கடவுள் என்கிறோம் பீஜாவாகுர நியாயமென்று வித்து முற்பட்டதா முனை முற்பட்டதா என வாதித்திருந்தால் முடிவேது? ‘வித்திலலாத சாமபிரதாயம் மேலு மில்லை கீழு மில்லை’ என்பார்கள சாவத்துக்கும் முதல் வித்தாயுள்ள அந்த ஆதிமூலத்தை அந்த ரத்தில் விட்டுவிட்டால் இந்தப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள சராசரங்களுக்கெல்லாம் ஆகிகாரணம் கற்பிக்க வேறு வழி யில்லை யல்லவா?” என்றாள்.

அதுகேட்டுப் பிஞ்சிலே பழுத்த அந்தத் தத்துவ சாஸ்திரி யானவா வாய் திறவாமல் மௌனமாய்ப் போய் விட்டாள்.

பர்மா .

குண கோளாதத்தகிலே ஆசியாவின தென கிழக கில இந்தியாவின வட கீழக கோடியிலே உள்ள பாமா வானது, வடக்கே திபெத் மலைத் தொடர்களாலும் ஆசா மினாலும், கிழக்கே யூனா தோனகிவின என்னும் நாடுகளாலும், தெற்கே கம்போடிய சீயம் என்னும் நாடுகளாலும், மேற்கே வங்காள தேசத்தினாலும் சூழப்பட்ட நில வள நீர்வள மிகுந்த மாகாணமாக இந்த மாகாணத்தில அநேக ஆறுகள் பாய்கின்றன அவற்றுள் மிகப் பெரியது ஐராவதி நதியாம் கங்கைபிற பெரிதாய நூற்றாறு காவத் நீர்முடைய இந்த நதியானது, வடபாலுள்ள மலைகளிற் றோனறி, மலைகளையும் குன்றுகளையும் ஊடுருவிச் சென்று, வளமான நாடுகள் பற்பலவற்றிற் பாய்ந்து, தென பாரிசமாக ஓடி, ஒன்பது முகத்துவாரங்களால் வங்காளக் கடலுடனே சங்கமமாகின்றது. இவ்வாற்றின் உற்பத்திஸ்தானத்தைக் குறித்து இதுவரையிலும் செம்மையாய் ஒன்றுந் தெரிய வில்லை காடுமேடுகளிலெல்லாம் பாதை போடுவித்தால் இவ்வாற்றினால் அதிக நன்மை உண்டாகும் எப்பறத்தும் காட்டாந்திருத்தலால் அவஞ்சை சுறையினேத்துப் பீர்ப்பவாக்களுக்கும் ஒன்றுந் தெரிவதில்லை ஒரோ விடங்களில் ஆலயங்கள் மடங்கள் ஆகிய இவைகளின் கோபுரங்களுடைய கூரிய துனிகள் மாததிரம் கண்ணிற்குப் புலப்படும்

பர்மாவில் கிடைக்கும் உலோக வகைகளாவன — பொன், வெள்ளி, செம்பு, தகரம், ஈயம், நிலக்கரி, இருமபு முதலியனவாம் நவரத்தின் வகையில் மரகதமும் கெம்புகற்களும் அகப்படுகின்றன விளைபொருள்களாவன — நெல், சோளம், தினை, கோதுமை, புகையிலை, தேயிலை, பஞ்சு, அவுரி முதலானவைகளாம். இவற்றுள் அபரிமிதமாய் விளைவித்து ஏற்றுமதி செய்யப்படு

வது நெல ஒன்றே அறுபது காலங்களில் அரிசி மாதிரி வெகுவாய ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு ஐரோப்பா அமெரிக்கா முதலான தேசங்களுக்கு அனுப்பப் படுகின்றது. இந்த நாட்டில் பழவாகங்களும் விஷேசமாகக் கிடைக்கின்றன அவற்றில் சிரேஷ்டமானவை மா, கிச்சரி, இலந்தை, அஞ்சு, வாழை, தெங்கு முதலியன வாம்.

பாமாவில் காட்டிலே சஞ்சரிக்கும் விலங்குகளாவன — யானை, காண்டாமிருகம், புலி, சிறுத்தை, காடி முதலியனவாம். வெள்ளை யானையும் சிறுசில இடங்களில் உண்டு. வீட்டில் வளரக்கப்படும் பிராணிகளாவன — ஆடு, மாடு, எருமை, குதிரை என்பன. காட்டில் வெட்டிசாய்க்கப்படும் தேக்கு முதலான மரங்களை ஆராய்வுகரை முதலிய இடங்களுக்கு வலித்து வருமபொருட்டாக யானைகளைப் பழக்கி வைத்திருக்கின்றனா நாய்களைப் பாராட்டுவாரில்லை. மயில், காடை, கவுதாரி, பல விதமான புறக்கள முதலிய பக்சிகளும் வாலாய் மாயக காணப்படுகின்றன.

இன்ன நீர்வள நிலவளங்களமைந்த பாமா தேசமானது வம்பாய இராசதானி யவ்வளவு விஸ்தீரணமுடையது அறுபது லக்ஷம் குடித் தொகையுள்ளது. இதனைப் பெரிய மாகாணம் இவ்வளவு குறைவான குடித் தொகை கொண்டிருத்தற்குக் காரணம் முன்னைய பாமிய மன்னருடைய கொடுங்கோலரசே போலத் தோற்று கின்றது. நெடுநாளாக அங்கிலேயருடைய ஆட்சியின் கீழுள்ள தெக்ஷின பாமாவிலோ என்றால் இரண்டு தலைமுறைக் குள்ளாகக் குடித்தொகை இருமடங்கு அதிகமாய்ப் பலகிவிட்டது. ஆகவே உத்தர பாமாவிலும் அங்கிலேய அரசு நிலை பெற்றதனாலே இனிக் குடித் தொகை பெருகிவிடும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. இந்நாட்டினை அங்கிலேயர்கள் கி-பி 1824-ம் ஆண்டு முதலாகச்

சிறிது சிறிதாக ஐக்கியப் படுத்தி வந்து இறுதியாக 1886-ம் ஆண்டிலே முழுமையும் சைம்கொண்டாசா

இந்தத் தேசத்தில் வசிப்பவர்களுக்கும் பாம்பாய் என்று பெயர் இவர்கள் சீனாக்கும் மலேயாக்கும் இடைக்கரமான ஒருவகைச் சாதியார் குன்றுகளில் வசிப்பவர்கள் மிலேச்சத்தனமை உடையவர்கள் இவையார் நுவிசமான நாகரிக நிலைமை உள்ளவர்கள் இவர்கள் அதிக செருசாகும் மமதையும் கொண்டவர்கள் தங்கா, பூலோக சஞ்சாரத்தை விரும்பிப் பூமியில் வந்து குடியேறிய ஒருவகைத் தேவ மரபினரென்று சிலாகித்துக் கொள்கின்றனர் இவர்களுடைய மமதையைப் பற்றிக் குற்றங் கூறுகின்றோமில்லை பூவுலகில் தங்கா மேம்படுத்திக் கூறும் மமதையிலொத்த தேசத்தினரும் ஜாபியாரும் எவாசாம இருக்கின்றனர் 'சகநியாசி' செருசாகும் ஜாதியபிமானமும் சமய அபிமானமும் உண்டல்லவா' இரத்துக்களிற்போல இவர்களுள் ஜாதிககடற்போதி என்பது கிடையாது உருவத்தில் குட்டையானவர்கள் மதசா நிறமமைந்தவர்கள் இவர்களுடைய சிலை மாரி கண்ணங் கதேலென்றிருக்கும் ஆண்பாலினா கிலை மாரி உட்கியில் சோத்து முடிந்து கொள்கின்றனர் பெண்பாலின பிடரியில் முடிந்து தொங்க விடுகின்றனர் பல விதமான வாணம் அமைந்த சிலைகளை உடுக்கிக் கொள்வார்கள் அழகிய பருத்தி வஸ்திரங்களி லும் பாட்டாடைகளிலும் அதிக பிரிய முடையவர்கள் விலை உயர்ந்த இரத்தினங்கள் இழைத்த ஆபரணங்களில் அதிக திரவிய விரயஞ் செய்கின்றனர் சிக்கெனவா கசு செலவு செய்து பணஞ் சோகக் வேண்டு மென்னும் கருத்து இவர்களிடத்தில் கிடையாது ஒருவாக கொரு வா இனோகாமல், தனிகராயிருப்பவர்கள், சமபிரமமான விருந்துகளும் சதுக்கச்சேரிகளும் நடத்துகின்றனர் அ திககேளிலிலாசத்தை உடையவர்கள் வேலைசெய்ய நிமித

தமல்லாத வேளைகளில் வீணை காலம் போகும் சோம பர்கள் இவர்களைப் போன்றவர்கள் உலதில் எவருமிரா இவர்களுக்கு ஁ழவலியில் பற்று அதிகம் ஒருவனுக்கு அதிஷ்டவசத்தால் விசேஷ செலவங் கிடைக்குமாயின் அவன் உடனே மடங்கலாயும் தருமசத்கிரங்கலாயும் நடவ்வான் அந்மகாகக் குடிகளும் அவனைக் கொண்டாடுவார்கள் இவனும் தான் பெற்ற வீணை பெருமையைப் பெரிதாக எண்ணிக் கொள்வான்

ஆண்பாலினா அனைவரும் பசசை குத்திக் கொள்வது இவர்களில் தேசாசாரமாக இருக்கின்றது பசசை குத்திக் கொள்ளாத ஒருவன் பெண்பிள்ளைக்குச் சமான்மாம் பாம்பு முதலிய விஷ ஜெந்துக்கள் கடித்தால் துன்பம் நேராதென்றெண்ணிக் கைகாலகளிலும் பசசை குத்திக் கொள்கின்றனா பசசை குத்திக்கொள்ளும் போது நோய் தெரியாமலிருக்கும்படி அபினி உட்கொள்கின்றனா,

பாமிய ஸ்திரீகள் அதிக அழகுடையவர்களல்ல ஆனாலும் அதிக வேலைப்பாடமைந்த ஆடையாபரணங்களை யூணிந்துகொண்டு ஆண்பாலினரை மயக்கித் தம் முடைய மோக வலையில் உட்படுத்தவதில் கைதோந்தவர்கள் பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே அதிக ஸவந்தந்தரீதி யுடையவர்களாகையால் இன்னொரு கட்டிக்கொள்ளவேண்டுமெனனும் கட்டாய மில்லை தங்களுக்கு இஷ்டமானவர்களை மணம் புரிந்து கொள்வார்கள் இது விஷயத்தில் இவர்கள் ஐரோபியரை ஒத்தவர்களாய் இருக்கின்றனா என்றாலும், பாமியருடைய மதக்கோட்பாட்டின்படி பெண்கள் கலவிபயிற்றப் படுவதில்லை கலவிப பயிற்சியில்லாவிட்டாலும் ஆண்பாலினரைக் காட்டில் அதி துட்ப புத்தியுடையவர்களாய்க் காண்கின்றனா பதினேழு அல்லது பதினெட்டாம் வய

கில விவாகம் செய்து கொள்கின்றனா விவாக விஷய
ததில் தாய் தந்தையர்கள் குறுக்கிடுவதில்லை ஆறகான
என்னும் மாகாணத்தில் மாதிரிம ஸ்திரீகளுக்கும் மேல்
கூறிய அவ்வளவு ஸ்வாதந்திரங் கிடையாது

ஒவ்வொருத்தியும் விவாகஞ் செய்து கொள்ளுகி
றாள் புருஷன் இறந்து போனாலும் புனாவிவாகம்
பண்ணிச் சொள்ள யாதொரு தடைபு மில்லை புருஷனு
க்குப் பெண்டாட்டியின் மேல் விருப்ப மில்லா விட்டா
லும் அல்லது பெண்டாட்டிக்குப் புருஷன் மேல் விருப்ப
மில்லாவிட்டாலும் ஒருவரையொருவர் விலக்கிவிட்டு
வேறு விவாகஞ் செய்து கொள்ளலாம் அந்நிமிசம் தம்
பங்கிள் ஒருவரையொருவர் விலக்கிச் கொள்ளும்போது
வீட்டிலுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் போக்குப் பாதி
யாகப் பங்கிட்டுக் கொள்கின்றனா குழந்தைகள் இருப
தின் புருஷன் ஆண்பிள்ளைகளைத் தன்னுடன் அழைத்துச்
செல்வான் பெண்டாட்டி பெண்பிள்ளைகளைத் தன்னு
டன் அழைத்துச் செல்வான் ஒரு தாரங் கடடிக்கொண்
வதே இவர்களில் சாவ ஜன் சமமதம் ஒருவன் செல்வன்பு
பெருக்கினால் இரண்டு மூன்று தாரங் கடடிகளுள்ள
வேண்டினால் அதற்குச் சமய குரவர்கள் சமம்திக்கவு
மாட்டார்கள், அதுகூலிக்கவு மாட்டார்கள் பெண்பாஸி
ளா புருஷருடைய சமஸ்தமான காரியங்களிலும் சிரத்தை
புடையவர்களாய் இருந்தலால் புருஷர்களுக்கு நல்ல
சினேகைகளாக இருக்கின்றனா புருஷன் புதிதாக ஒரு
வேலை செய்யத்தொடங்குவதானால் முந்தித் தன் மனையாளு
டனே ஆலோசிக்காமல் அந்த வேலையை ஆரம்பிக்க மாட்
டான புருஷன் ஏதோ ஒரு காரியாததமாகத் தூர தே
சம் போவதாயிருந்தாலும் அவன் திருமதி வருகிற வரை
யில் அவனுடைய பெண்டாட்டி வாததக் முதலான வேலை
கள் எல்லாவற்றையும் தானே பார்த்து நிரவாசிக்கிறாள்
பெண்கள் வீட்டிற்கு வெளியில் ஒன்றியாகப் போகலா

காது என்னும் ஏற்பாடு இல்லை விட்டிறகுபு வரும் விருந்
தினாமுதலானவர்களைத் தாமே எதிரொண்டழைத்து
உபசரிப்பாரசன் கிராம சாரியங்கள் பலவற்றையும்
பெண்கள் தாமே பாடிவையிட வல்லமை உடையவாகளா
யிருப்பினனா விருந்து வேடிக்கை முதலியன நடத்து
வதாயிருப்பினும்முன்னே மனைவியாக விட்டதிலே தான்
ஆலோசிசகப்படும்

பாடியவர்கள் விளையாட்டில் அதிக விருப்ப முடைய
வர்கள் பாமா கேசத்தினுடைய சீதோஷண நிலைமையா
னது விட்டிறகுப புறம்பே ஆடும் ஆட்டங்களுக்கு அது
விட்டிறகுப யிருக்கின்றது வருஷந்தோறும் குதிரைப் பந்த
தயம் தோணிப் பந்தயம் விடுவாரசன் குஸ்தி முதலிய
மல்ல புத்த வேடிக்கைகளிலும் சகலரும் பிரியமுடையா
களாயிருக்கின்றனா இவை போன்ற வேடிக்கைகள் நட
க்குங் காலங்களில் விட்டிறகுப என்ன வேலை இருக்காட்டும்
வாத்தக முதலிய வருவாய் கெடுவதாயிருக்காட்டும், அபி
யெல்லாம் ஒரு பொருட்டாக மதியாமல் வேடிக்கை
ப்பதே பெரிதாக வந்து விடுவார்களா நாலாருள் என்ன
செய்யப் போகிறோம் என்னும் ஏக்கம் இப்போது
கிஞ்சித்தும் கிடையாது

காவம் மிகுந்த இந்த ஓாதியா சேவலமான வேலை
சளைச செய்வது தங்கள் பெருமைக்குக் குறைவென்று
அடிமைகளே அந்த வேலைகளைச் செய்யத் தக்கவர்கள்
என்றும் எண்ணுகின்றனா இந்தியர்களில் சில ஜாதிய
ரைப்போல முகஸ்தோத்திரஞ் செயதல் முதலிய குணங்
கள் அமைப்ப பெறுதவர்களாய் இருத்தலால் இவர்களிட
த்தில் பாமாவில் குடியேறியுள்ள அங்கிலேயருக்கு அதிக
பிரியம் உண்டு வெறுவாய் ஸவாதந்தர ரீதியில் பிரியப்
பட்டவாளாயிருப்பினும் ஒருவாக்கொருவா செய்துகொ
ள்ளும் மேதைமரியாதைகளில் ஒருசிறிதும் குறைவுசெய்
கிறதில்லை

பாமிய பாஷையின் எழுத்துக்கள் பெருமபான்மையாக இந்திய பாஷைகளி னினனும் அமைததுக கொள்ளப்பட்டன இவாகளுடைய புராதன நூல்களை ஆராய்ந்து பாகுமிடந்தும் இவாகளுடைய பாஷையானது வெகுவாய இந்திய பாஷைகளைத் துணையாகக் கொண்டுள்ள தென்பது தெளிவாகும் இந்தப் பாஷையானது ஓரசைச் சொமரளாலானதாய், மெல்லிய இனனேசையுடையதுமாய், இடுக்குமுடுக்கான பெயர்வினை விகற்பங்களால் இடாப்படாததுமாய் இருக்கின்றது இவாகளாழுகி வைத்திருக்கும் கிரந்தங்களில் பெருமபான்மையான சொல்லப்பட்டுள்ள விஷயங்களாவன கௌதம புத்த முனிவருடைய வரலாறும் அவர் போதித்த சமயக்கோட்பாடுகளும் முதலியனவேயாம் இவர்களும்மைப்போலவே ஒலைச் சுவடிகளில் இருப்பெழுத்தாணிகளால் எழுதுகின்றனர்

இவாகளுடைய நாடக காவியங்கள் பெருமபான்மையாய்ப் புராண இதிகாசங்களைச் சார்ந்தவைகள். இவாகளுடைய இதிகாச புராணங்களும் வெகுவாய் இருத்துக்களுடைய புராண இதிகாசங்களைச் சார்ந்தவைகளாம் அந்தந்த நாடகத்திற் கேற்றவாறாக வெகு விசித்திரமான வேஷங்களைத் தரித்துக் கொள்வார்கள நாடகராலையானது ஒரு வட்டமான கூடாரமாம் கூடாரத்தின் நடுவிலே அரங்க மேடை இந்த நாடகங்களைப் பார்க்க வருகின்றவர்கள் ஒன்றுங் கொடுப்பதில்லை நாடகம் வைத்துக்கொள்வது விருந்து முதலிய காலங்களிலாதலால் நாடகம்வைப்பவனதானே கூத்தாக்களுக்குக் கட்டவேண்டிய கட்டணத்தைக் கட்டி விடுவான் தன்னுடைய சினேகா முதலானவாக்களுக்குச் சங்கதி தெரிவித்து வரவழைப்பான் மற்றவா்களும் வரலாம் என்று ஏற்பாடுண்டு தானழைக்கும் சினேகாக்களுக்கு மாத்கிரம் பிரத்தி

பேகமாக இடமமைத்து வைப்பான மதறவா, விரு
ரவாககு இஷ்டமான இடங்களில் உட ாரந்து மதத்து
வார்கள நாடகம் இரவில் ஒன்பது மணி தெழையும்
பொழுது விடிகிற வரைபில் ஆடப்படும இடங்களா
வார்கள கூடாரத்தைச் சுற்றிலும் உள்ள சிறுதுண்டுகள்து
களில் வேண்டுவனவற்றை வாங்கி உண்டாக்கல தான்

பாமியாகள புத்த மத்ததைத் தழுவின இவர்கள் இந்த மத்ததைத் தழுவிக்கொண்டு ஆர்முடைய நாய் வருஷங்களுக்கு அதிகமாகின்றது. உல்லமைபா படைத்துக்காத்து அழிக்கும் ஒரு முற்ற கடவுக்கு அது கூ ன்னும் கோட்பாட்டிலே தவிர செய்பவர்க்கிரைப பந திற குள்ளாவர் என்று கம்புகின்றார்கள். பல்லி முதலிய ராயப பிறத நய ஒன்றொரு பிறப்பிலும் பாபக முடையா அத ஒழித்து வந்தால் ஒன்றொருவனும் நிராகள நட ள்பு எய்தலாம் என்பது இவர்களுடைய புகட்டும். இவ்வாறு நினைப்பது தனப நிவாரணமாம், அனை யெய்தப் பெறுவதற்கு இவ்வனம் புத்த மத்ததை 100 பிப்பவர்கள் மேலும் இவர்களிடம் ஒரு வகை முட்டப் பணம் - வர்த்தகம் இன்னின்று - வாயுவேக மனோசு முன்னின்று பிப்பவர்களைப் பிற்பல தேவதைகள் உண்டெ றும், மனத்தினால் காரியா காரியங்களுக்கெல்லா அனவகளை காணும் இவ்வானவ யேனறும் நமபித, து கள் நினைத்த காலமே சித்தியாததற்பொருட்டு, அநை களுக்குப் பூஜை புன்னகையாகளைச் செய்கின்றனர். ப மிய சமயாசாசியர்கள் துறவிகளாய் மடங்களிலும், ப யங்களிலும் வசிக்கின்றார்கள். இவர்கள், வேண்டுமானால் மீண்டும் கிருகஸ்த ஆசிரமத்தை அடைதற்குத் தடைய லலை. சிறுவர்களுக்கு கலவி கற்பிப்பதே இவர்களு குப் பொழுது போக்கு. எவ்வளவு சிறு கிராமமா யி ந்தாலும் மடாதினப பாடசாலை ஒன்றை உடைத்தாயி யுள்ளது.

மகாமகோபாத்தியாய

மகிழ்ச்சியுடன் தயவுசெய்து

துவனும் மதாசாரியும்.

பா
யாக இர
பட்டல்
நது பா
வெகுவ
டுள்ள (ாக அல்லவோ?" என்று கேட்டான் மதாசா
ஒரசைச ஆம்" என்று சொன்னான் அதன் மேல் அந்த
டையதுபின்,

ரால இர ஆனமாவை எப்போதாகிலும் கண்டதுண
முதி னைந்து கேட்டான்
ச சொல்ல வாதிடும் "இல்லை" என்று சொன்னான்
முனிவருமாவை எப்போதாகிலும் கேட்டதுணடா?"
பாடுகளும டில்"
வே ஒலைச மாவை எப்போதாகிலும் கவைத்ததுணடா?"
கின்றனா லை"

மாவை எப்போதாகிலும் கவைத்ததுணடா?"
இவா லை"

ஆனமாவை எப்போதாகிலும் உணர்ந்ததுணடா?"
"ஆறா" உணர்ந்ததுண்டு "என்று அந்த
யின் சொன்னான்

அதல்மேல் அந்த வைந்தியன் "சரி, ஆனமா
லை எப்பதற்கு ஐம்புலன்களில் ஒன்றுக்கு விரோத
நாளுக்கு புலன்கள் சாக்கி சொல்லுகின்றனவே"
றான்.

அவ்வாறோடு அந்த சங்கதி முடிந்து போயிருக
ம. இனும் அந்த மதாசாரியனும் மதப் பற்று
கூடாமமான் புத்தியுடையவனாதலால் கூழு
தோறஞ் சொன்னபது போல, அவன்
காணட்டே வைத்தியனை

“நீ நோயை எப்போதா கிலும் கண்டா,
என்று கேட்டான இது
வைத்தியன் “இல்லை” என்றான் தென்,
“எப்போதா கிலும் நோயைக் கேட்டே
“இல்லை” பி
“எப்போதா கிலும் நோயைச் சுவைத்த
“இல்லை”
“எப்போதா கிலும் நோயை மோந்ததுண்
“இல்லை”
“எப்போதா கிலும் நோயை உணர்ந்ததுண்
“ஆஹா! உண்டு” என்று வைத்தியன் தென்
அதன் மேல் அந்த மதாபிமானி “சரி நேர்
ஒரு பொருளில்லை யென்று ஸ்தாபிப்பதற்கும்
எதிராய் நான்கு சாக்ஷியம் இருக்கிறதே” என

சூக்ஷ்மத்தில் யோக்ஷம்.

பூவாசாரியாகளில் ஒருவா பரம
எழுந்தருளுகையில் சண்ணீர் சொரிந்தனர்
நண்ட சிஷியர்கள் “பாவம்! பெண்டாட்டி
விட்டுப் போக மாட்டாமல் துக்கப்படுகிறா
என்று பேசிக்கொண்டிருக்கள் அது கேட
‘அதற்கன்று காண நான் நயனநீர் வீழ்ப்பது
தொரு தண்டம், பண்ணுவதொரு பிரபத்தி
நரக காப்பவாச முதலிய துக்கங்களுக்கு ஏது
சம்பந்தம், பெய்வது விலக்ஷணமான பரம
ங்னம் மோக்ஷம் சூக்ஷ்மத்திலிருக்க, இவ்வண்
முல் அருந்தாதி, அமுந்தாவளவு ளே.
த்தாலும் மடாதினப் பாட்டில் ஒனை
விராது.

மகாமகோபத்தியாய

